

Oroszvári HARANGSZÓ

XXVIII. évfolyam 1. szám · 2021. húsvét

A Feltámadott első szava

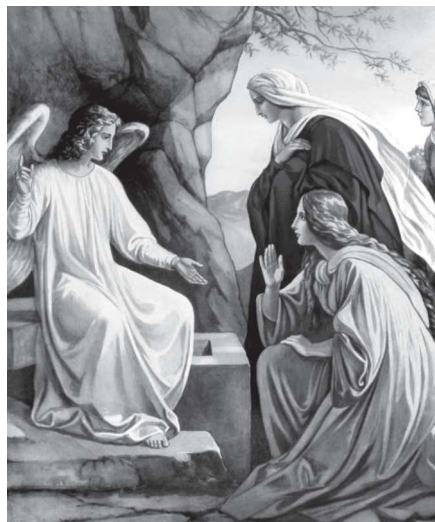
Az emberek nehéz helyzetekben ki-
mondott szavainak nagy jelentősége
van. Néhány híres ember utolsó szavait fel-
jegyezte az utókor. Akárcsak Jézus eseté-
ben: a négy evangélium mindegyikében
hét utolsó szavát örökítették meg a keresz-
ten haldokló Megváltónak. Passióolvasás-
kor ezeket szoktuk feleleveníteni. Jézus
utolsó szavai azonban különböznek más
emberekétől.

A feltámadott Jézusnak a tanítványok-
hoz intézett első szavait is feljegyezték az
evangéliumokban, ami egy megnyugtató
köszöntés: „Békesség nektek!” [Jn 20,21]. Az
asszonyok, magdalai Mária és a másik Má-
ria hírt hoznak az üres sírról, az angyali üze-
netről és a feltámadott Jézussal való találko-
zásukról. Péter és egy másik tanítvány is lát-
ja az üres sírt. A többi tanítvány bizonyta-
lan, kételkedik a hír hallatán. Visszatérnek
szállásukra és bezárkóznak. Féltik az életük-
et, tartanak a zsidó főpapok haragjától. Jé-
zus Getsemáne-kerti elfogásakor szétszéled
a tanítványi csapat. Péter a főpap udvaráig
követi az elfogott Jézust, de onnan ő is el-
menekül, mivel lelepleződik személye és
félti az életét. Korábbi fogadkozása ellenére
megtagadja Jézust és elmenekül. Jézus ke-
resztjénél csak a szeretett tanítvány, János,
valamint Mária, Jézus anyja és más asszo-
nyok vannak jelen. Jézus a feltámadása
után az asszonyoknak jelenik meg először,
hozzájuk intézi első szavait: „Legyetek üdvö-
zölve!” [...] „Ne féljétek: menjetek el, adjátok
hírül testéimnek, hogy menjenek Galileá-
ba, és ott meglátnak engem.” [Mt 28,9]

Ezeket tudva a kedves olvasó joggal
mondhatja, hogy a cikk címét jobb lett vol-

na többes számba tenni. Jobb lenne Jézus
első szavairól és nem első szaváról írni. Az
evangéliumi beszámolókból nehéz megál-
lapítani, mi is volt Megváltónk feltámadása
utáni első szava. Mégis jó a cím, mivel ez ar-
ra utal, hogy a tanítványokhoz intézett első
szava kétségtelenül: a „Békesség nektek!”
köszöntés.

Jézus a 2021-es év húsvétján is békessé-
get kíván nekünk. A tanítványok számára

szól az üzenet. Megtörtént a megváltás, Jé-
zus feláldozta magát az emberek bűnéért.
Az Atya elfogadta az áldozatot és feltámasz-
totta Jézust. Elrendeződött az ügyük Isten
előtt. A tanítványoknak egy feladata van:
hinni kell Jézusban. Ő pedig okkal veti sze-
mükre hitelenségüket, hogy nem hisznek
az Írásoknak és Jézus korábbi kijelentésé-
nek, hogy őt elfogják, megölik, de a harma-
dik napon feltámad. Jézus nem azt veti a ta-
nítványok szemére, hogy elmenekültek, hi-

szen joggal féltették az életüket. Nem is azt
rója fel, hogy miért vannak bezárkózva, ha-
nem azt, hogy miért nem hittek a feltáma-
dásáról szóló örömhírnak.

Jézus nem azt várta el tanítványaitól,
hogy idő előtt áldozzák fel életüket a főpa-
pok haragja miatt. Az ő feladatuk először az
evangélium hirdetése volt, majd annak is
eljött az ideje, hogy mártírhálalt haljanak.
Az egyház soha nem várta el azt, hogy vala-
ki értelmetlenül, esztelenül rohanjon a ha-
lálba úgy, hogy gyakorlatilag megöletti ma-
gát Isten ellenségeivel. Az Újszövetség ko-
rában számtalan alkalommal előfordult,
hogy lázadás támadt Júdeában. A római és
zsidó hatóságokkal szemben többször fel-
keltek. Sok ember lelte halálát értelmetle-
nül ezekben az esztelen felkelésekben. Jézus
a tanítványait nem arra hívta, hogy erő-
szakkal szálljanak szembe a hatalommal,
hanem arra, hogy szelídséggel tegyenek bi-
zonyságot órára. A tanítványok között is
volt egy Simon nevű zelóta. Ennek a politi-
kai és vallási csoportnak a tagjai nem félték
a politikai erőszaktól. Számukra az életük
sem volt drága, ha a fanatikus szabadságuk-
ról volt szó. A Getsemáne-kertben a tanít-
ványok is kardot ragadtak, de Jézus más
utat mutatott nekik. Pétert békére intette,
és a főpap szolgájának levágott fülét is meg-
gyógyította (Lk 22,51).

Húsvétkor a tanítványok félelme és elő-
vigyázatossága nem volt alaptalan. Ebben
az esztendőben is jó oka van az emberek-
nek, hogy féltsék az életüket. A koronavi-
rusjárvány idején nekünk is meg kell ten-
nünk a megfelelő védelmi intézkedéseket.
Isten nem azt várja el tőlünk, hogy esztele-

Mindenkinek áldott feltámadási ünnepet kíván az Oroszvári Evangélikus Egyházközség!

nül ölessük meg magunkat a vírus által. Úgy gondolom, hogy nem kellene kísérteni Istent felelőtlen magatartásunkkal és nem-törődömségünkkel. Áldozathozatalra és másokért vállalt felelősségre szükség van, melynek a megfelelő pillanatban kell megtörténnie.

E cikk írásának idején még nem tudjuk, milyen húsvét köszönt majd ránk. Összeülhetünk-e a templomban, vagy csak otthonainkba bezárkózva ünnepelhetünk?

Egy azonban biztos: Jézus minden körülmények között békességet tud adni nekünk. A pandémia idején is velünk van. Nem csak akkor szeret bennünket, ha a vészhelyzetet egyik pillanatról a másikra elhárítja. Gondoljunk arra, hogy a tanítványi csapat fenyegetettsége mindvégig megmaradt. Jézus azonban megadta az erőt arra, hogy órála bizonyosságot tegyenek, és ő megőrizte őket mindaddig, amíg földi szolgálatuk végét nem ért. A tanítványok bátorsá-

got kaptak a Szentlélektől arra, hogy egész Jeruzsálem előtt bizonyosságot tegyenek a Feltámadotról, az igazi Messiásról. Erre Istentől kapták az indíttatást, és nem saját elhatározásuk szerint cselekedtek.

Ha Istenre hallgatunk, órá figyelünk, akkor szívünkben békességet lelünk. 2021 húsvétján is ez segít minden nehézség elviselésében.

LACKI JÁNOS
lelkész

A teflonszív

Händel *Hallelujáját* hallgattam, miközben szolgálati autómmal befordultam a kis utcába. Még 19 másodperc volt hátra, amikor Kittiék háza előtt megálltam. A motor még járt, hisz végig akartam hallgatni a felemelő dallamot, ami kiemel a hétköznapi szürkeségéből. Az angyalok kórusát Böske néni hangja vágta el. Először is egy teflonsütő repült ki a nyitott ajtón, majd a Halleluját túlhasargva egy háromsoros káromkodás, melyben szerepelt az Úristen, egy ló (vagyis a lóból csak egy rész), és a végén maga a teflonsütő. A jelenet kapcsán hirtelen Kassák Lajos verse jutott eszembe, de ott egy nikkelszamovár repült át a horizonton. Egy pillanat múlva Kitti szaladt ki, közben az ingujjával megtörölte a száját és beugrott az autóba. Szia, pap bácsi, indulhatunk! Padlógázzal indulunk. Kicsit a *Hazard megye lordjai* filmsorozatban éreztem magamat, ahogy nemzeti autógyártásunk fekete gyöngyszeme csikorgó abroncsokkal menekülőre fogja. Mi történt, Kitti? Kérdeztem, miközben a retrovizorba pillantottam, nehogy Böske néni utánunk vágjon valamit, mondjuk malomkövet vagy ahhoz hasonlót. De tiszta volt a levegő. Reggeliztem. Kezdett bele Kitti a történetbe. Olasz módra? Mert egy olasz család is megirigyelhette volna ezt a balhét. Még jó, hogy nem szálltam ki. Legközelebb rohamisakkal jövök családlátogatni. Ha még beengednek. Kitti kacagott. Készítettem egy rántottát. Aztán elmosogattam. Ez nagyon szép dolog. Állapítottam meg. És akkor miért repült ki a nyitott ajtón a teflonsütő? Mert drótmosogatóval csináltam. Beletapostam a fékbe. Akkor érthető. Lehúzódtunk egy diófa árnyékába. Már amennyire télen árnyékot tarthatnak a fák. Akkor annak annyi. Mondtam, miközben

leállítottam a motort. Miért álltunk meg, pap bácsi? Mert eszembe jutott valami. Egy kínai közmondás, melynek értelmében valakinek ellopták a lovát, s erre azt mondja a közmondás, hogy lehet, hogy szerencse. Még nem tudni, hogy rossz vagy jó dolog. Szóval, a teflonsütő tönkrement, de lehet, hogy nem egy rossz dolog. Miért? Azért, mert erről eszembe jutott valami. És mi? Nekem az volt a kérdésem, hogy ha a teflonra semmi nem ragad, akkor hogyan viszik fel a sütőre? Hogyan ragasszák oda? Pontosított Kitti. Igen. Ez vicces kérdés. És tudod rá a választ? Nem tudom. De nem is ez a fontos. A fontos az, ami most veled történt. Nekiéstél a teflonsütőnek a drótmosogatóval, és az tönkrement, mert felkapartad a védőréteget. Így gyakorlatilag egy cigánytepsit kaptál, ahogy mondjuk a pléh-tepsit, amiben majdnem minden odaég, de nagyon ízletes benne az étel. Hallgattunk egy sort. Nagyon csúnyán beszélt velem a mama. Oda se neki! Én már megszoktam. Mosolyogtam. Egy gyűlésen valaki elmondott egy viccet. Miről? Rólatok, mostani fiatalokról. A vicc az volt, hogy a mostani generáció a teflongeneráció. Miért? Mert nem ragad rá semmi. Kitti szeme elhomályosodott. Azt hittem, nevetni fogsz! Mondom. Apukám azt mondta, hogy rám annyi sem ragad az iskolában, mint egy bőröndre por, amíg átvizik a vasútállomáson. Az sok, pap bácsi? Elnevettem magam. Ezt nekem is mondták. De én mindig nagyon poros bőröndöt képzeltem el. Régebben nagy élet volt a vasútállomásokon. Sokan jártak vonattal, meg nagy forgalom is volt, gondoltam, ezért nagy lehet a por, ami rárakódik a kofferre. Nem ez volt a szólásmondás értelme, de én akkor nem értettem. Te is buta voltál iskolás korodban? Nem. Nem

annyira. De inkább iskolán kívül tanultam. Könyvekből, kísérletekből próbáltam leellenőrizni, hogy igaz-e, amit az iskolában tanítanak. Nem hittél a tanároknak? Nem. Egy szavukat sem. Tényleg? Na jó, nem éppen egy szavukat sem, de azért szerettem utánanézni, hogy mi és hogyan van valójában. Azt szerettem leginkább, amikor azt mondta egy tanár, hogy erre még nem tudjuk a választ. Ekkor úgy éreztem, mintha egy ajtót nyitottak volna ki az ismeretlen felé. Sőt, egyféle biztatást és késztetést, hogy menj és keresd meg a választ erre a kérdésre te. Szóval, a teflonszív jutott eszembe. Teflonszív? Igen. Van ilyen? Nincs. Most találtam ki. Az milyen? A mostani emberek szívét lehetne ehhez hasonlítani. Ugye, azzal ugrattak bennünket, hogy semmi nem ragad az agyunkba, még annyi sem, mint a bőröndre por, amikor átvizik az állomáson. De nem csak az információval, a tudással van gond. A szív az élet központja. A Biblia szerint az érzelmeknek és magának az észnek, a tudatnak is a központja maga az ember, ha kibontjuk a jelképet. Ha ez olyan anyagból van, mint a palacsintasütő, amiben nem szoktak rántottát sütni – és rosszállóan Kittiire néztem –, mint egyesek, akkor ez a szív olyan, amire semmi nem tapad abból, amiből Isten szeretné, hogy bennünk maradjon, megragadjon. Ne csak ránk tapadjon, hanem beleszerüljön az életkeringésünkbe. Lepattan az emberekről az ige. De miért fontos ez, pap bácsi? Miért fontos a Biblia? Lehet anélkül is élni? Persze, hogy lehet, ezt nem mondja még maga Isten sem. Ő szabad akaratot adott. Lehet választani őt és valaki mást is. Itt jött a képbe a kísértő, a kígyó, amelyik bevonta az ember szívét ezzel a képzeletbeli teflonnal, és azóta nem tapad

meg az Isten szava az emberben. Megkérdejezi Isten szavát. Csakugyan azt mondta, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek, aztán elkezdték építeni Babel tornyát, holt Isten megígérte, nem lesz több víz-özön, de az ember már kételkedett. Mi lesz, ha nem tartja be a szavát? Ezért építették a nagy tornyot, ami majd magasabb lesz a vízárnál, és túlélhetik. De te ügyesen lekapartad ezt a teflonréteget a palacsintasütőről. És most már minden odatapad rá. A teflonszívvvel ugyanez a módszer. A szenvedés, megpróbáltatás, nehéz élethelyzet, gondok, járványok, katasztrófák lekaparják ezt a réteget, amik közömbössé teszik az ember szívét, de fogékonyabbá az isteni beszéd iránt. Mert Isten szeretet. Az ige az egyetlen mód, hogy megismerjük Istent. Ha nem ismered, nem bízol valakiben. Ha azt mondom, ugorj le a kerítésről, mert megfoglak, ugrassz? Igen. Miért? Mert is-

merlek. De ha egy idegen mondja? Akkor nem. Mert nem ismered. Talán be akar csapni és ki akar nevetni, miután hasra esél. Ne búsulj, a palacsintasütővel majd játszunk nyáron a homokozóban. Ott még több teflon le fog jönni róla. Olyan homokpogácsát sütsz nekem, hogy megnyalom majd mind a tíz ujjamat. Nevettünk. Aztán hirtelen elkomolyodott Kitti. De honnan szerezzek új palacsintasütőt? Beindítottam a motort. Hazai autógyártásunk gyöngyszeme felsípolt. Mi ez? Kérdezte Kitti. Csak elfogyott a benzin. Tankolni indultam, de gondoltam beköszönök, hogy megyünk-e ródlizni ma délután, csak közben itt egész más történt. Akkor menjünk! Teletankoltam az autót. A benzinkutas a maszk mögül pislogott. Pontokat akar? Elmosolyodtam. Pillanat. Az autóhoz mentem. Kivettem a kartont, amin a hűségpontok vannak felragasztva. Igen, ké-

rek. Mit lehet venni értük? Palacsintasütőket és edényeket. Válasszon onnan. És a falra mutatott, ahol a teflonedények voltak. Bár nem látszott a maszktól, de arcomon széles mosollyal diadalmasan lendítettem magasba a palacsintasütőt, miközben bezárlult mögöttem a fotocellás ajtó. Ez jó lesz? Kérdeztem. Tökéletes! Felelte Kitti. Mire hazaértünk, Böske néni is lecsillapodott. Kávészünk egyet erre a nagy ijedségre. Mit fizetek a sütőért, tiszteletes úr? Nem kell fizetni semmit, a pontokért kedvezményt kaptam, a többi pedig Kitti ajándéka, mert vége a félévnek és kitűnő eredményeért jutalom jár. Jó, akkor, köszönjük szépen. Viszontlátásra! Köszöntem el. Kifelé menet a fűszekrényben, a szekrényben láttam egy régi bőröndöt. Igen poros volt. Az még az uram katonaládája volt. Mondta Böske néni.

HORVÁTH CSABA
(Kiskapus)

„Ahogy a sas, röptetve a fészekalját...”

Nézzétek az égi madarakat! – mondja Jézus a Máté 6,26-ban. A következő igeszakasz is rájuk irányítja figyelmünket: „Ahogy a sas, röptetve a fészekalját, fiókái fölötte repdes, úgy vette [népét] kiterjesztett szárnyaira [az Úr], evezőtollán hordozva őt.” [5 Móz 32,11]

A sas különleges madár. Magas pontra helyezi fészékét. A sziklák ormán biztonságban vannak a fiókák, a ragadozók nem veszélyeztetik őket. Viszont amint eljön a fészekből kirepülés ideje, nagy bajba kerülnek. A szédítő mélység felett kell próbálkozniuk az első szárnycsapásokkal. Más madarak eleinte csak egyik ágról a másikra ugrálnak, vagy a földről elrugaskodva pár métert megtesznek. A sas a fiókáját kénytelen nagy veszélynek kitenni, de mindvégig ott van mellette. Biztatja a repülésre, de egyúttal óvja, védelmezi.

Az Úr is így vezet minket. Nem kímél, így sokszor nekünk is meg kell tapasztalnunk a lelki magasságot és mélységet. Ha csak ezekre nézünk, akkor mi is beleszédülünk és elveszítjük a reményt. De az Úr ott van mellettünk és megvéd. Ha testi szemünkkel nem is láthatjuk őt, mégis velünk van. A Lelke áthat minket, mennyei békeséget ad, és így megóv a zuhanástól. Minden körülmények között átsegít a bajokon, és megőrzi az övét.

„Áldjad őt, mert az Úr mindent oly bölcsen intézett: / Sasszárnyon hordozott, vezérelt, sok bajban védett! / Nagy irgalmát Naponként tölti reád, Áldását mindenütt érzed. // Áldjad őt, mert keze csodásan alkotott téged! / Utadon elkísér, tőle van testi épséged. / Sok baj között Erőd volt és örömed, Szárnyával takarva védett.” [EÉ57]

LACZKI JÁNOS
lelkész

A korlátozó intézkedések hatálya alatti időben vasárnapi istentiszteleteinket az OVTV minden vasárnap 9.15-től, az OrosCafe 10 órától közvetíti. Keddi és pénteki áhítataink az interneten, gyülekezetünk YouTube-csatornáján tekinthetők meg.

A vakcina

Mennyei Atyánk! Köszönjük neked, hogy meghallgattad imádágainkat és megkegyelmeztél ennek a világnak! Áldunk és magasztalunk szeretetedért, hogy nem hagytál magunkra a járvány idején, és védőoltással ajándékoztál meg bennünket. Köszönjük, hogy imádságot meghallgató mennyei Édesatyánk vagy és maradsz! Ámen! Elfújtam a gyetyákat. Vége az esti áhítatnak. Papocska, papocska. Csóválta a fejét az ördög a hátsó padban. Nem változtál semmit, amióta itt jártam. Ugyanolyan naiv és hiszékeny vagy. Szánalmasan naiv és idegesítően hiszékeny. Miért? Mi rosszat mondtam? Ez a zagyaság, amit az előbb is itt elkántáltál. Nem kell ez már senkinek. Szóvirágok. Frázisok. Figyelj, pár hónapja már elmondtam. Most itt a védőoltás és nem kell az embereknek. Igen, tudom. Választoltam kicsit szomorúan. Mert félnek az emberek. Bizalmatlanok. Nem tudják, hogy mi van benne. Miért, a párizsiban tudják mi van? Nem, nem tudják, szerintem. Amúgy én sem tudom. És te? Az ördög megrázta a fejét. Fogalmam sincs. De amíg te itt az öregurat ajnároztad, meg kérted a védőoltást, azt gondoltad, én majd ölbe tett patával ülök és nézem? A patákat ma is a te kedvedért vettem fel, mert annyira konzervatív lutheránus vagy. Nemde? Az vagyok. Látom, hogy nem ültél tétlenül. Rogytam le egy padba. Elcsüggedtem. Tudtam, nagyon vesztségre állok most. Éppen láttam valamelyik nap, hogy az emberek azt hiszik, az oltásban egy mikrocip van. Attól félnek, hogy majd ezen keresztül fogják irányítani meg lehallgatni őket. Az ördög felnevetett. Inkább felröhögött. És ez egy templomban tiszteletlenség volt. És mondd csak, papocska, kit érdekel, hogy János bácsi mire kattint az interneten, vagy hogy Mari néni mikor teregeti ki a ruhákat a drótra? Vagy itt nálad mindenki a Pentagonban dolgozik? Nem. De félnek. Azt is akartam, hogy féljenek és retteghenek. Az én ötletem volt ez a csip. Azt mondtam nekik: a fenevad bélyege. Igen, tudom. Bólogattam. El is hitték. Fenevad... azt sem tudják, mi az... Azt is tudom. Feleltem halgan. A nyomtatott áramkör képét is közölte a tévé, ami a csipben van. És kiderült, hogy egy gitártorzító. Az ördög ismét felröhögött. Igen, az! De nagyon élveztem ezt a

poént. Folytatta. Én nem annyira, de mit várjak a hazugság atyjától, aki azért jött, hogy öljön, lopjon és pusztítson. Végül is nem volt egy rossz ötlet ez a gitártorzító. Folytattam. Mert mindig is ezt csináltad. Eltorzítottad a harmóniát, az angyalok karát, a szférák zenéjét, az Úr hangját... mindent, ami szép. Valóban. Így csináltam a legelején, csak egy kicsit torzítottam az öregúr parancsán, és máris elcsúszott az első ember. Ahogy te mondanád, teflonnal vontam be a szívüket. Papocska, ez egy egészen jó hasonlat volt. De elárulom, mivel ragasztom fel a teflont. A hiúsággal. Annál jobb ragasztó nem létezik. Kitaláltam ezeket a közösségi hálókat, ahol mindenki szerepelhet egy kicsit, mindenki fontosnak érezhe-

ti, sőt még szakértőnek is gondolhatja magát, aztán a lájkok, az aztán nagyon jó húzás volt részemről. A siker, s nézettség mértékegysége. Ők persze elismerésnek és figyelemnek gondolják. Manapság már mindenkinek van véleménye, mindenki mindenhez ért. Nem úgy, mint régebben, hogy csak a politikához és a focihoz. És a hiúság olyan betegség, ami nem gyógyítható itt nálatok, a földön. Te is azért buktál el. Igen. Válaszolt az ördög határozottan. Ez volt a hibám. Olyan akartam lenni, mint az öregúr. Nem vártam meg, hogy olyaná tegyen, magam akartam azzá lenni. Megajándékozott volna, de én... hogy is mondjam... túl büszke voltam, ezért ez lett belőlem. Bukott. Nincs bennem jóakarát, együttérzés,

csak gyűlölet és gonoszság. Semmi szánalom, bünbánat... sőt, büntudat sem. Ezért még van egy kis időm, magammal rántok mindenkit, akit csak tudok. Mindenkit azért nem tudsz. Akik az Úrral járnak, azokat nem tudod. Így igaz. Sőhajtott az ördög. Milyen egyszerűen fogalmaztál. Az emberek elbonyolítják az egész hitet, szertartásokat... pedig csak annyit kell tenni, hogy az öregúrral járjanak. Ez volt a gondom Énokkal és Noéval is, meg még jónéhány alakkal. Mind az Úrral jártak. Ahogy mondtad. De bevettem a nagy torzítót. Eltorzítottam a Bibliát. Igen. Így igaz. Már nem Isten beszédét látják benne, hanem egy vastag könyvet, amit ugyancsak emberek írtak. És mivel emberek vetették papírra, tévedhettek, és bizonyára tele van hibával meg mesével. Elhitetted, eltorzítottad, hogy nem lehet megérteni, ezért nem is olvassák. Bezzeg régen... Gondoltam. De most minden a feje tetejére állt. Mint amikor Bach zenéjét visszafelé játszik. Felborulnak a harmóniák, és olyan, mintha a sáttán zenéjét hallanád. A gitártorzító azért volt jó ötlet, mondom, mert egy koncerten a rocksámán a gitárjába csap és a torzítón keresztül átmenő hang több ezer embert juttat révületbe, transzba, befolyásolja őket. Pedig a zene harmonikus, mégis torzítva hallják. Harmonikusan torzított hangra, dallamra vonaglanak. Harmonikus torzítás! Ez igen, papocska! Szép meghatározás. Mégsem vagy annyira krumplicéhéj. Volt még egy hasonló kifejezésed, mi is volt? A rendezett káosz. Na, az is. Mondd, nem akarsz inkább nekem dolgozni? Adok én is egy ilyen fekete ruhát. Kicsit passzen-tosabbat, de fekete az is. Nem! Jól van, na. Felelte az ördög. Mondok én neked valamit, papocska. Amikor ez a Jézus a pusztában volt, odamentem hozzá és mondtam neki, hogy nézze meg ezt a világot. Megmutattam neki a világ országait, és így szól-tam, mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem. Már nyitottam is a számat, hogy elmondjak egy jó prédikációt erről, amiben szerepelt volna Jézus, aki igével válaszol a kísértésre, az ige a fegyver az ördög ellen, meg ilyenek. De az ördög felemelte a mutatóujját. Tudom, papocska, hallottam ezt a zagyaságot már elégszer. De figyelj csak! Jézus nem mondta nekem azt, hogy

☞ nem úgy van, nem mondta, hogy a világ és annak országai nem az enyéme, nem cáfolt meg. Gondolkodtál már ezen? He? Vagy csak lökted a rizsát? A világ az enyém, és nem fogom kímélni, mint az öregúr. Megkocogtatta a szarvait. Tudod, miért van szarva az ördögnek? Nem válaszoltam. A szarv hatalmi jelkép. Azt szimbolizálja: van hatalmam. Valamikor szolgáltam egy olyan helyen, ahol az oltárnak szarvai voltak. Tényleg, az isteni hatalmat jelképezték, hogy Istennek van hatalma a földön. Egyébként a végítélet is azért van az öregúr kezében, mert ha a tiétekében, emberekében lenne, sokkal nagyobb pusztítást végeznének. De megnyugtatlak, az övé humánusabb lesz. Ti emberek egy pillanat alatt elpusztítanátok az egész teremtést. De az öregúr újjá akarja teremteni. Micsoda fele-

lőtlenység! Na, de mindegy. A ti dolgotok. És mondd csak, papocská, te is beveszed az oltást? Igen. Nem félsz? Mitől félsz? Hogy sokkot kapsz, allergiád lehet, és tudom van is, mert ugyebár én mindent tudok rólad. Mindent éppen nem. Pontosítottam. Szóval, mi lesz, ha megáll a ketyegő? He? Mi legyen? Tudom, hová megyek. Az életnek van egy ura is. Valóban? Biztos vagy abban, hogy van túlvilág? Nem abban vagyok biztos, hanem a bűnbocsánatban és Isten ígéreteiben. Hiszem, hogy az öregúr állja a szavát. Nem torzítja el. És látod a fényt az alagút végén? A látásban nem bízok, azt a legkönnyebbecsapni, a fülemben bízok. A hit hallásból van, Isten szól a Biblián keresztül. Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők Istent meglátják! Mondtam és ezúttal én emeltem fel a mutatóujjamat.

Akiknek a szíve nincs bevonva teflonnal sem kívülről, sem belülről. Azért nem látjuk Istent, mert nem tiszta a szívünk. Ezért nem járunk vele. Jézus szíve tiszta volt, ezért pattant le róla a kísértésed, pedig te próbálkoztál nála is. Mindvégig az Atyával járt. Nos, én nem a csiptől félek. Én várom, hogy elpeccsételjen. Mert mindig lesz egy maradék, aki túléli, továbbviszi. Most én mosolyogtam. Bezártam a templomot. Bementem a házba. Leültem az asztalhoz. Vacsorázunk valamit? Kérdeztem Szofiát. Igen. Válaszolta. Mi van vacsorára? Maradék. Jó lesz? Maradék? Persze. A maradék mindig jó.

HORVÁTH CSABA
(Kiskapus)

Levéltárunk 2020. évi krónikája

Az elmúlt esztendő márciusa óta kíséri életünket a rettenetes koronavírus-járvány. Március 11-én a WHO (Egészségügyi Világszervezet) világjárvánnyá, pandémiává nyilvánította a Covid-19-et. Az életbe léptetett első karanténrendeletek után átváltottunk home office-ra, azaz otthoni munkavégzésre, távmunkára.

Ezt megelőzően, azaz március közepéig 22 kutatót regisztráltunk (a megszokott évi 60 fő), akik 320 dokumentumot tanulmányoztak. Helytörténeti kutatást 5 fő, családtörténeti kutatást pedig 17 fő végzett, 2 kutató Orosháza sporttörténetéhez keresett forrásokat régi iskolai évkönyvekben, jegyzőkönyvekben, 2 fő Orosháza művelődéstörténetének egy-egy szeletét vizsgálta iratanyagaink segítségével, 1 érdeklődő pedig a múlt századfordulón Amerikába vándorolt orosházi evangélikusokra vonatkozó adalékokat szeddegetett össze.

Megemlíték néhány családnevet, akiket az érdeklődő leszármazottak kutattak: Ke-

néz, Berta, Gombkötő, Csete, Csizmadia, Szokolai, Jantos, Szentiványi, Rajki, Hege-dűs, Lantos, Szász, Horváth, Szemenyei, Ravasz, Koncseg, Jankó, Németh, Kocsondi, Benkő, Fehér stb.

A regisztrált kutatók közül természetesen Orosházán laktak a legtöbben, mintegy 19 fő. Egy-egy kutató érkezett Budapestről, Dunakeszről és Vácról.

Orosházi Harangszó című lapunk a múlt esztendőben csak háromszor látott napvilágot, benne 16 olyan közleménnyel, ami levéltári kutatásaink alapján készült.

Levéltári munkánkról és a levéltárról többször írtak az Orosházi Életben, a Békés Megyei Hírlapban és az Evangélikus Életben. Egykori evangélikus tanítónk, Rédei-Ritter János (dr. Sípos III. Béla, levéltárunkban végzett kutatásai alapján) felkerült a Wikipédiára.

Az orosházi Tánacsics gimnázium digitális folyóiratában megjelent e sorok írójának Czetter Sámuelről (1765–1829 után), ma-

gát „orosházi fi”-nek nevező rézmetszőről szóló írása. A több országban is elismert művész első lelkészünk, Horváth András (1715–1785) nevelt fia volt, akinek pályafutása a bécsi császári-királyi udvartól a szentpétervári cári egyetem katedrájáig terjedt.

A 2020-as esztendő folyamán többször megkeresték levéltárunkat, hogy Orosháza Települési Értéktárába tegyünk javaslatokat az orosházi evangélikus templomról, az orosházi Kossuth-szoborról, dr. László Elekről (1841–1919), Orosháza település első községi orvosáról, valamint Nagy Gyula (1911–1994) néprajzkutatóról, múzeumigazgatóról és másokról.

E sorok írója nyolc esztendő után búcsúzik a levéltártól. A feladatkört Kiss Ágnes vette át, akinek jó egészséget kívánok! Eredményes tanulására és munkájára Isten áldását kérem!

KOSZORÚS OSZKÁR

Kedves Testvérek! A járvány időszaka alatt is nagy szükségünk van arra, hogy gyülekezetünk, Lelkeszi Hivatalunk működése zavartalan legyen. Ehhez nagy segítséget jelentettek azok az adományok, amelyek az istentiszteletek perselypénzeiből, a hivatalba behozott támogatásokból gyűltek össze. Mivel **templomi alkalmakat jelenleg nem tarthatunk**, és a személyes találkozások számát is igyekszünk lecsökkenteni, így kérjük, hogy amennyiben lehetőségük van, úgy **a gyülekezet működésére vagy Orosházi Harangszó újságunkra szánt felajánlásait** banki úton, **az Orosházi Evangélikus Egyházközség 11733041-20001034 számú számlájára szíveskedjenek átutalni.** Az adakozók mindennemű támogatását hálásan köszönjük!

A keresztelő lelkész neve: Székács József

X. rész

Az Orosházi Harangszó előző lapszámaiban napvilágot látott írásokat folytatva válogatást nyújtunk át olvasóinknak a 19. század legnevesebb orosházi születettje, Székács József (1809–1876) első pesti magyar lelkész, bányakerületi püspök, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja – 1874 májusától 1875 márciusáig terjedő – keresztelési szolgálataiból. A bejegyzések tanúskodnak arról, hogy Székács József kikkel került személyes kapcsolatba mint szülőkkkel és keresztszülőkkkel.

A fenti időszakban szülőként – többek között – ott állt az oltárnál Frölich Gusztáv földbirtokos, országgyűlési képviselő, Tolnay Lajos, a MÁV igazgatója, szintén országgyűlési képviselő, a teológiát is végzett Lehr Albert, a sárszentlőrinci, a bonyhádi, majd a budapesti evangélikus főgimnázium tanára, az akadémia levelező, majd tiszteletbeli tagja.

Keresztülőként a püspök felesége, Székács Józsefné Vörös Júlia, orvosassá lett fiuk, Székács Béla, Herrich Károly vízépítő mérnök, Degenfeld Shomburg Lajos országgyűlési képviselő, Szontagh Pál, aki ugyancsak országgyűlési képviselő, a főrendiház tagja, Halász Géza orvos, az MTA levelező tagja, Sztrokay Boldizsár királyi ügyész.

A Budapest–Deák téri keresztelési anyakönyvi bejegyzéseket szöveghűen, dőlt betűkkel tesszük közzé. A sorszámozott kötetben a születés és a keresztelés időpontja szerepel. A szereplőkről szóló egyéb tudnivalókat más forrásokból vettük.

– 1874/79. sz. – május 21–23. – *A keresztelt neve: István Károly – fi, törvényes – Szülők: Ritter István Imre kereskedő és hitvese, született Sellner Hermína – Lakhely: Budapest, V. ker. Sétatér u. 8. szám – A tanuk neve és jelleme: Engelbach Károly városi kapitány és neje szül. Ritter Malvina – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Engelbach Károly rendőrségi tanácsos 46 évet és 3 hónapot szolgált a rendőrség kötelékében.

– 1874/80. sz. – május 10–24. – *A keresztelt neve: János Géza – fi, törvényes – Szülők: Fabinyi Gyula szabómester és neje sz.*

Kap Leopoldina – Lakhely: Budapest, IV. ker. Fejérhajó utca 4. sz. – A tanuk neve és jelleme: özvegy Herber Viktória özanya, Fabinyi János nagyatya és neje Herber Anna nagyanya, Somogyi Ferenc jogügyi tanácsos – A keresztelő lelkész: Székács József.

Herrich Károly

– 1874/81. sz. – május 4–24. – *A keresztelt neve: Aurél Emil Ödön – fi, törvényes – Szülők: Koós Ödön vasúti titkár és neje szül. Röck Erzsébet – Lakhely: Budapest, VI. ker. Sugár út 41. sz. – A tanuk neve és jelleme: Koós Emil járásbíró, Koch Jánosné szül. Beck Hermína – A keresztelő lelkész: Székács József.*

– 1874/96. sz. – június 12–25. – *A keresztelt neve: Erzsébet Teréz – nő, törvényes – Szülők: Jakobéi József pénztárnok és hitvese, született Dedinszky Ida – Lakhely: Budapest, IV. ker. Deák tér 3. szám – A tanuk neve és jelleme: Székács Józsefné szül. Vörös Júlia és annak gyermekei: Irma hajadon és Béla orvosnövendék – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Székács Józsefné Vörös Júlia (1822–1896).

Székács Irma (1851–1918) férje, Kiss János a MÁV igazgatója.

Székács Béla (1856–1923) orvos.

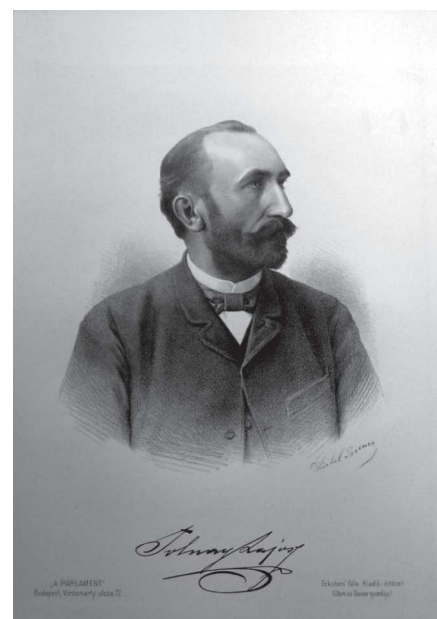
– 1874/141. sz. – október 1–11. – *A keresztelt neve: Margit Mária Karolina – nő, törvényes – Szülők: Liedemann Lipót oklevéles gyógyszerész és neje sz. Nagy Vilma – Lakhely: Budapest, VIII. ker. Öt pacsirta utca 5. sz. – A tanuk neve és jelleme: Liedemann Ká-*

rolly ügyvédjelölt és Osterlamm Mária hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.

– 1874/158. sz. – sept. 23.–nov. 19. – *A keresztelt neve: Iréne – nő, törvényes – Szülők: Horváth Elek ügyvéd és neje, született Holmann Mária Augusztina – Lakhely: Budapest, V. ker. Mázsza utca 6. szám. – A tanuk neve és jelleme: Herrich Károly miniszteri tanácsos és neje Deák Sidónia, Görgy János ügyvéd és neje Mihálovics Anna, Horváth Sándor lelkész és neje Zathureczky Teréz, Horváth Pál birtokos és neje Mayer Borbálya, Horváth Gyula birtokos és neje Kiss Berta, Szabó Sándor lelkész és neje Horváth Mária – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Herrich Károly (1818–1888) vízépítő mérnök, a Tisza-szabályozás felügyelője, a Magyar Mérnök- és Építészegylet megalapítója, a Budapesti Magyar Evangélikus Egyházközség presbitere.

– 1874/159. sz. – szept. 27.–nov. 21. – *A keresztelt neve: Margit – nő, törvényes – Szülők: Török Béla jogtudor és ügyvéd és neje, szül. Fabiny Mária – Lakhely: Budapest, Fő ut 3. sz. – A tanuk neve és jelleme: Dr. Osterlamm Constantin orvos és Török Lujza hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Tolnay Lajos

– 1874/160. sz. – november 12–22. – *A keresztelt neve: Árpád Gyula József – fi, törvényes – Szülők: Kissárosi Kiss Jenő orvostudor*

és neje Váradi Fekete Aurélia – Lakhely: Budapest, IV. ker. Váci utca 13. – A tanuk neve és jelleme: Kisjókai Ágoston József birtokos és neje Kacs Kovics Hermina – A keresztelő lelkész: Székács József.

Szontagh Pál

– 1874/165. sz. – nov. 13.–dec. 8. – A keresztelt neve: Ágnes Teréz – nő, törvényes – Szülők: Rákóczi Zoltán mérnök és neje Inzenhöfer Teréz – Lakhely: Budapest, Kerepesi u. 63. – A tanuk neve és jelleme: Banovits Kajetán magyar kir. felügyelő és neje Ágnes – A keresztelő lelkész: Székács József.

– 1874/166. sz. – nov. 8.–dec. 9. – A keresztelt neve: Dóra Luiggia – nő, törvényes – Szülők: Frölich Gusztáv földbirtokos, országos képviselő és neje, született Kempter Augusztina – Lakhely: Budapest, V. Bálvány utca 3. – A tanuk neve és jelleme: Kempter Henrik magányzó és Spring-Kempter Mária Stuttgartban, Weber Károly orvostudor és Weber Branco Luiggia Milanoban. Képviselők: Frölich Frigyes kereskedő és neje, született Weber Friderika – A keresztelő lelkész: Székács József.

Frölich Gusztáv (1837–1891) földbirtokos, Újarad országgyűlési képviselője 1872-től haláláig. Kezdetben a Deák Párt, majd a Szabadelvű Párt, végül a Mérsékelt Ellenzék soraiba tartozott. Tíz évig az or-

szág egyik legnagyobb bányavállalatának elnöke.

– 1874/168. sz. – dec. 6.–dec. 13. – A keresztelt neve: Emma – Jozéfa – Eulália – nő, törvényes – Szülők: Dohmann Edvard Frigyes Nándor mérnök és neje, szül. Poyszl Jozéfa – Lakhely: Budapest, V. Nap utca 9. szám. – A tanuk neve és jelleme: Poyszl Miklós földbirtokos és neje, szül. Schmidt Eulalia – A keresztelő lelkész: Székács József.

1874-ben 177 keresztelő volt. Székács József mellett Horváth Károly, Freyler Sámuel és Gretzmacher Sámuel végzett még szolgálatokat.

– 1875/8. sz. – 1874. nov. 29.–1875. jan. 17. – A keresztelt neve: Ilona Anna Mária – nő, törvényes – Szülők: Rajner Gyula hites ügyvéd és neje, szül. Dessewffy Hermin – Lakhely: Budapest, V. Nagykorona u. 14. – A tanuk neve és jelleme: Gr. Degenfeld Lajos földbirtokos és neje, szül. Dessewffy Ilona – A keresztelő lelkész: Székács József.

Rajner Gyula (1835–?) köz- és váltóügyvéd, a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság tagja.

Gróf Degenfeld Schomburg Lajos (1843–1922) földbirtokos, 1872-től bal-közép programmal képviselő, utóbb a Szabadelvű Párthoz csatlakozott. 1887–1895-ig Nógrád vármegye főispánja, később örökös jogon tagja a Főrendiháznak, 1904-től titkos tanácsos. Felesége Dessewffy Ilona (1843–1938).

– 1875/32. sz. – jan. 23.–márt. 11. – A keresztelt neve: Pál – fi, törvényes – Szülők: Tolnay Lajos a magyar állami vasutak igazgatója és neje Krajcsovics Cornelia – Lakhely: Budapest, V. Tüköry utca 2. sz. – A tanuk neve és jelleme: Losonczy Szigyártó Pál földbirtokos és neje szül. Tolnay Erzsébet, Szontagh Pál orsz. képviselő – A keresztelő lelkész: Székács József.

Tolnay Lajos (1837–1918) mérnök, miniszteri tanácsos, a MÁV igazgatója, 1887–1897-ig Ferencváros országgyűlési képviselője. 1917-ben a Műegyetemen a műszaki tudományok tiszteletbeli doktorává avatták. Felesége, Krajcsovics Kornélia (1840–1913).

Szontagh Pál (1820–1904) a Főrendiház tagja 1847-től, majd 1865–1887-ig országgyűlési képviselő, gróf Tisza Kálmán miniszterelnök bizalmasa. 1887-től a Főrendiház élethossziglani tagja, az evangélikus egyház egyetemes gyűléseinek résztvevője.

– 1875/33. sz. – febr. 25.–márt. 14. – A keresztelt neve: Andrea – Pauline Gabriela – Matild – nő, törvényes – Szülők: Kubinyi Béla miniszteri hivatalnok és neje, sz. Gerlóczy Cornelia – Lakhely: Budapest, Józsefváros, Takarékpénztári épület. – A tanuk neve és jelleme: Halász Géza orvostudor Maschek Petróczy Gabriela, Kubinyi Aladár B. Leffert Matild – A keresztelő lelkész: Székács József.

Halász Géza (1816–1888) orvos, az MTA levelező tagja, 1881–1884-ig országgyűlési képviselő.

– 1875/35. sz. – márt. 9.–20. – A keresztelt neve: Vilma Ilona – nő, törvényes – Szülők: Lehr Albert gymn. tanár és hitvese Kiss Emma – Lakhely: Budapest, VIII. kerület Mária utca 7. – A tanuk neve és jelleme: Wagner Sámuel és Lehr Vilma, Francsics Rudolf és Szibenliszt Magdolna, Kiss János és Etelka – A keresztelő lelkész: Székács József.

Lehr Albert síremléke

Lehr Albert (1844–1924) középiskolai tanár, nyelvész, műfordító, költő, irodalomtörténész, Arany János műveinek alapos ismerője. 1882-től az MTA levelező, 1923-tól tiszteletbeli tagja.

– 1875/36. sz. – febr. 27.–márt. 21. – A keresztelt neve: Iréne – nő, törvényes – Szülők: Sztrokay Boldizsár királyi ügyész és neje, szül. Illés Matild – Lakhely: Budapest, IV. kerület Képiró utca 5. szám – A tanuk neve és jelleme: Edvi Illés Zsigmond orvostudor és Sztrokay Ida hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.

KOSZORÚS OSZKÁR

Adatok a szőlőközi evangélikus elemi népiskola történetéhez

„A' bölcsesség által építették a' ház,
és az értelemmel megerősítették.”

[Péld 24,3]

Százharmincöt éve, azaz 1886 júliusában hozta le a hírt az Orosházi Újság, hogy „az ág. hitv. evang. egyház” a szőlőközi elemi népiskolát épít. Ez a szőlőközi, pontosabban „Szőlőközi-úti” (ma Csizmadia Sándor utca) épülő iskola (huszonnégy évvel az első evangélikus iskolák létesítése után) már kilencedik volt a népoktatás alappilléreit jelentő evangélikus egyházi iskolák sorában.

Iskolatörténeti előzmények

Iskoláinak számát tekintve az Orosházi Evangélikus Egyházközséget méltán megillette az „iskolaépítő egyház” titulus. Az iskolalétesítés fontosságát, egyben az építési lehetőség növekedését mutatja már maga az a tény, hogy 1862-ben kettő is épült, ami a maga idejében nem kis teljesítményt jelentett.

Iskolaépítés szempontjából az 1878. évet tekinthetjük kimagaslóan jelentős esztendőnek, amikor három iskola: A Zombai utcai, a Szalmapiac téri és az Ady Endre utcai épületek létesültek. 1884-ben ismét két egyházi iskolával gyarapodott Orosháza, a

Hajnal utcai és a Rákóczi utcai evangélikus elemi népiskolákkal.

A tanítóválasztás

A szőlőkben létesített új iskolába új tanítóra is szükség volt. A tanítóválasztásra az új iskolaépület átadása és felszentelése előtt került sor.

Az evangélikus egyház 1886. július 2-án tartott presbitériumi gyűlésének első tárgya a szőlőbeli iskola „tanítói állomásának” betöltése volt. A már ismert híványon kívül ki-mondták, hogy az illető szőlőbeli tanító, mint a többi orosházi tanító, előléptetési jogban részesül. A szőlőközi tanító temetési körének meghatározására is sor került. A presbitérium úgy döntött, hogy a vasúton túli szőlőrészbe eső kis halottakat a szőlő-részi tanító, a nagy halottakat pedig az eddig szokásos sorrendben a községbeliek temetik.

A tanítói állásra Csonka János és Brósz János segédtanítókat jelölték, de a presbitérium döntése alapján pályázati szándékukat július 10-ig a fiúliák tanítói is betervezhetették. A választási próba, mely alkalommal a közvetlen választás ténye is volt, augusztus 1-jére lett kitűzve. A szavazás két asztalnál történt, amelyeknél az evangélikus eklézsia prominens személyiségei foglaltak helyet.

Az egyiknél elnök Székács István, jegyző Ritter János, Dénes János, Tobak István, Kis István. A másiknál elnök Bulla Sándor, jegyző Varga István, Székács János, Kun Ferenc, Tót György. Minden adófizető szavazati joggal bírt, leadhatta szavazatát. A szavazati jogosultság ellenőrzésére a bizottság a gondnok által helyszínre vitt adókönyvet használta.

A választásra augusztus 1-jén, délelőtt, az istentisztelet után került sor. A választásra jelöltek: Pandur Pál csáki levita, Csonka János, aki Kovács János tanító segédje, és Brósz János, Gólián Mihály tanítósegédje, kik is közvetlen az istentisztelet végeztével a szokásos orgonista és tanítási próbát tettek meg a gyülekezet színe előtt, mely után a templomban felállított két asztalnál a nyilvános szavazás azonnal kezdetét vette.

A szavazás eredménye: a szőlőkben állított tanítói állomásra nagy szavazattöbbséggel Csonka Jánost, Kovács János tanító segédjét választották meg. Az egyházi közgyűlés kinyilvánította; „...teljes a remény arra, hogy a megválasztott tanferfiú mind az iskolában, mind az élet és társadalmi viszonyok közt meg fog felelni a hívek várakozásának s a bele helyezett szép bizalomnak.”

A szőlőközi iskola

Az iskola létesítését nagy várakozás előzte meg. A korabeli újsághír szerint: „Az ágostai hitv. evang. egyház szőlőbeli iskolája elkészült s mondhatjuk, hogy a csínnal és ízléssel épített iskola díszére válik úgy az egyháznak, mint dicséretére építőinek.” Az iskola épületét 1886. augusztus 29-én vette át az evangélikus egyházi igazgatóság Tavasz János felügyelővel az élén. Az átvételi dokumentumokból az is tudható, hogy a díszes új iskolai épület melléképületeivel együtt 3276 frt. 80 krajcárjába került az egyháznak.

A szőlőbeli új evangélikus iskola felszentelésére 1886. augusztus 31-én, reggel 8 órakor került sor. Az ünnepi alkalomra nemcsak a szőlőbeli lakosok, de a községből is számosan érkeztek.

Mivel az Orosházi Újság is tudósított az eseményről, így az ünnepségen megjelent

Elsősök csoportképe 1965-ben a szőlőközi iskola udvari falánál
Tanító: Verasztó Ervinné

személyeket illetően az újsághírek is megerősítenek bennünket: „*A felszentelő lelkész nt. Veres József és az egyházi felügyelő t. Tavaszi János élén megjelent a tanítói kar, az egyházi és községi elöljáróság. A tágas iskola helyiség zsúfolva megtelt közönséggel. Rövid éneklés után nt. Veres József lelkész tartott emelkedett hangulatú, megható beszédet.*”

Veres József beszédében felelevenítette a múlt század gyászos napjait, amikor a protestáns elődöknek sem iskolát, sem templomot nem volt szabad építeni. Kiemelte az isteni gondviselés által jelenben létrejött szerencsés fordulatot, „*amikor a hívek buzgóságától s lelkesedésétől függ, hogy a nép művelődésének csarnokot, a valláserkölcsei életfejlesztésére iskolát, az Úr hajlékának templomot emelhet. Miután Isten oltalmába ajánlotta az új iskolát, hála fohászában mondott áldást az egyházi hívekre. Megáldotta a szülőket, kik e hajlékban neveltetik gyermekeiket, a növendékeket kik itt szellemi kincseket fognak nyerni, a tanítót, akinek odaadó buzgó működése meg fogja hozni az óhajtott gyümölcsözést.*”

Az Orosházi Újság névtelenségben maradt tudósítója emelkedett hangú jókívánással is megtoldotta az ünnepségen elhangzottakat:

„*Adja az ég, hogy a műzsák e kellemes tanýája a szülék öröme, az egyház és község javára minél számosabb növendéknek adjon szellemi és erkölcsi alapos képzést.*”

A növendékeknek, akik összel, gyer-

mekvirágos nyarukat odahagyva, az új iskola felé vették útjukat, azt is tanították: ha az embernek hite van, az mindenhez erő ad. Az iskola végül is hét évig maradt evangélikus elemi népiskola.

Az 1886-ban épült szőlőközi iskolát a község 1893-ban átvette az egyháztól, majd ezt követően 1907-ben államosították. A fent megjelölt években a következő tanítók oktattak az iskolában: Az első tanító, Csonka János után 1893-ban Fürst János, az államosítás idején (az 1906/1907-es tanévben) pedig elsőként Noszlopy Elek, majd Szalay Kálmán volt a tanító.

Talán az iskolafenntartói változásoknak is köszönhető, hogy a II. világháborút kö-

vetően a szőlőközi iskola állami általános iskolaként még hosszú ideig tovább működhetett. Példa rá, hogy e sorok írójának nagyobbik fia 1964/1965-ben ugyanebben az iskolában kezdte meg elsőéves „tanulmányait”.

Az eddig leírtakból kitűnik, hogy Orosházán az alapfokú oktatást közel két évszázadon keresztül javarészt az evangélikus egyház által állított és fenntartott iskolákban végezték.

1948-ban az iskolák államosításával az evangélikus egyháznak ez az oktatást végző, alapismereteket közvetítő szerepe megszűnt.

VERASZTÓ ANTAL

Az egykori evangélikus elemi népiskola épülete (Csizmadia S. u. 61.) 2021-ben

Fotó: Verasztó Antal Károly

Spanyoljárvány Orosházán 1918 októberétől 1919 januárjáig

1918–1919-ben, a 20. század legnagyobb influenzajárványa söpört végig a világon, sok millió halottat hagyva maga után. A betegség valószínűleg amerikai közvetítéssel került Európába. A rettenetes kórról a világ közvéleménye a semleges spanyol sajtóban megjelenő híradásokat átvevő európai újságok írásából szerzett tudomást (innen ered a spanyolnátha vagy spanyoljárvány név). A fertőző betegség lefutása igen gyors volt. Jellemzői: hirtelen felszökő láz, hidegrázás, heves fejfájás, egyéb végtagi fájdalmak, köhögés, a torok érzékenysége. A pusztító járvány az I. világháború árnyékában szinte feledésbe merült, pedig a háború becsült áldozatainak száma 10 mil-

lió, a spanyol betegségben elhunytak száma a világon – a korabeli adminisztráció hiányosságai miatt – szintén csak becslés, de akár a háborúban életüket veszteknek számának a duplája vagy még több, 20–40 millió fő is lehet.

1918. október 14-én Gyulán, a vármegye őszi közgyűlésén Brósz János orosházi evangélikus tanító „*a spanyol betegség nagy terjedése következtében a községi orvosok szabadságolását kérte*”.

1918. november 9-én az Orosházi Evangélikus Egyházközség közgyűlésén Kálmán Rezső igazgatólelkész jelentette, hogy „*a községi orvos a községünkben dühöngő spanyoljárvány miatt az összes iskolákat*

bezáratta november 5-ig”. Majd a hatalmat átvevő Nemzeti Tanács, „*miel zavargásoktól lehetett tartani, bezáratta iskoláinkat november 11-ig*”.

A magyarországi áldozatok számát tekintve pontos adat szintén nincs, a szakértők 50–60 ezer főre teszik.

Ugyanúgy a teljes Orosháza lakosságára vonatkozóan sincsenek megbízható számaink. Az evangélikus anyakönyvben mindösszesen 50 áldozatot találtunk. Mai leányegyházainknál: Szentetornyán 14 fő, Kardoskúton 2 fő evangélikus veszttette életét a spanyoljárványban.

**Az orosházi evangélikusoknál
spanyoljárvány következtében
1918-ban 47 fő halt meg:**

- 201. sz.: október 7. – *Vági Katalin*
(49 éves – influenza)
- 204. sz.: október 7. – *Dénes Mária*
(14 éves – influenza)
- 207. sz.: október 8. – *Csizmadia Etelka*
(20 éves – influenza)
- 208. sz.: október 9. – *Horváth Róza*
(23 éves – influenza)
- 209. sz.: október 9. – *Halupa Erzsébet*
(19 éves – influenza)
- 210. sz.: október 9. – *Balog Julianna*
(7 éves – spanyolbetegség) [a halotti
anyakönyvben itt szerepel így először]
- 214. sz.: október 11. – *Lőrincz Istvánné*
Tót Mária (28 éves – spanyolbetegség)
- 216. sz.: október 11. – *Verasztó Erzsébet*
(20 éves – spanyolbetegség)
- 217. sz.: október 12. – *Csizmadia*
Antalné Benkő Etel
(45 éves – spanyolbetegség)
- 219. sz.: október 13. – *Zalay Antal*
(25 éves – spanyolbetegség)
- 220. sz.: október 13. – *Kabódi Sándor*
(17 éves – spanyolbetegség)
- 222. sz.: október 13. – *Horváth Antal*
(15 éves – spanyolbetegség)
- 227. sz.: október 16. – *Madarász*
Istvánné Varga Katalin
(35 éves – spanyolbetegség)
- 229. sz.: október 16. – *Flender Julianna*
(21 éves – spanyolbetegség)

- 230. sz.: október 18. – *Vecseri Józsefné*
Kövágó Julianna
(34 éves – spanyolbetegség)
- 232. sz.: október 17. – *Kertész József*
(26 éves – spanyolbetegség)
- 234. sz.: október 15. – *Tóth Etelka*
(24 éves – spanyolbetegség)
- 235. sz.: október 17. – *Mátyás György*
(4 éves – spanyolbetegség)

- 239. sz.: október 19. – *Kádi Julianna*
(21 éves – spanyolbetegség)
- 240. sz.: október 19. – *Tóth János*
(58 éves – spanyolbetegség)
- 241. sz.: október 21. – *Győri Józsefné*
Fazekas Etel (30 éves – spanyolbetegség)
- 243. sz.: október 21. – *Dénes Józsefné*
Kunos Erzsébet (32 éves – spanyolbet.)
- 244. sz.: október 21. – *Kis Lajos*
(17 éves – spanyolbetegség)
- 250. sz.: október 25. – *özv. Kohlbauer*
Vilmosné Német Julianna
(50 éves – spanyolbetegség)
- 251. sz.: október 24. – *Kabódi Antalné*
Ádász Katalin
(30 éves – spanyolbetegség)
- 264. sz.: október 31. – *Fekete Ferenc*
(18 éves – spanyolbetegség)
- 265. sz.: október 31. – *Baranyai András*
(4 éves – spanyolbetegség)
- 270. sz.: november 1. – *Fekete Mihályné*
Bencsik Horváth Erzsébet
(37 éves – spanyolbetegség)
- 274. sz.: november 2. – *Balog Lajosné*
Ravasz Julianna
(60 éves – spanyolbetegség)
- 278. sz.: november 5. – *Menezdorf Etel*
(20 éves – spanyolbetegség)
- 279. sz.: november 5. – *Ismeretlen*
román fiú, László
(10 éves – spanyolbetegség)
- 281. sz.: november 7. – *Soós Márton*
(10 éves – spanyolbetegség)
- 287. sz.: november 11. – *Dénes Katalin*
(18 éves – spanyolbetegség)
- 288. sz.: november 10. – *Szente*
Györgyné Lövei Róza
(69 éves – spanyolbetegség)
- 289. sz.: november 13. – *Ravasz Sándor*
(20 éves – spanyolbetegség)
- 292. sz.: november 13. – *Zsíros Szabó*
Ferencné G. Szabó Julianna
(27 éves – spanyolbetegség)
- 293. sz.: november 14. – *Csizmadia*
Julianna (22 éves – spanyolbetegség)
- 298. sz.: november 19. – *Dénes Bálintné*
Kernyók Julianna
(44 éves – spanyolbetegség)
- 299. sz.: november 20. – *Jagri Jánosné*
Szemenyei Julianna
(42 éves – spanyolbetegség)
- 311. sz.: november 23. – *Szemenyei*
Sándorné Kanó Zsuzsanna
(29 éves – spanyolbetegség)
- 317. sz.: november 26. – *Iglicz Pál*
(64 éves – spanyolbetegség)
- 325. sz.: december 1. – *Verasztó Józsefné*
Lőrincz Zsuzsanna
(62 éves – spanyolbetegség)

- 326. sz.: december 1. – *Dénes Sándor*
(25 éves – spanyolbetegség)
- 338. sz.: december 11. – *Gelegonya*
Pálné Holeczka Julianna
(29 éves – spanyolbetegség)
- 348. sz.: december 17. – *Verasztó*
Mihályné Csik Erzsébet
(40 éves – spanyolbetegség)

- 351. sz.: december 4. – *Hézer Lajos*
(24 éves – spanyolbetegség)
- 353. sz.: december 20. – *Tóth Péter*
(65 éves – spanyolbetegség)

1918-ban az Orosházi Evangélikus Egyházközségben meghalt összesen 360 fő, a II. félévben 227 fő. Ebből férfi 84, nő 94, fiú 29, leány 20 fő.

Ugyanitt 1919-ben 3 fő halt meg ebben:

- 15. sz.: január 20. – *Szemenyei Julianna*
(11 éves – spanyolbetegség)
- 16. sz.: január 20. – *Szabó Imréné*
Verasztó Mária
(42 éves – spanyolbetegség)
- 26. sz.: január 30. – *Kabódi Lajos*
(64 éves – spanyolbetegség)

Az orosházi evangélikusoknál a temetéseket Kovács Andor és Kálmán Rezső lelkészek végezték.

**A szentetornyai evangélikusoknál
a kórván 1918-ban 11 fő halt meg:**

- 12. sz.: október 21. – *Gajdán Eszter*
(15 éves – spanyolbetegség)
- 13. sz.: október 21. – *Gajdán Mária*
(22 éves – spanyolbetegség)
- 14. sz.: október 22. – *Benkő Sándorné*
Kovácsik Mária
(35 éves – spanyolbetegség)

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközösségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készített felvételek.

Fotóalbum

Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pon-

tosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Felüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét.

Kérjük Olvasóinkat, hogy juttassanak el egy jól másolható, érdekes képet a lelkészi hivatalba (Orosháza, ThékE. u. 2.). Most pedig nyörködünk a régi felvételekben!

dr. Borovszky Rezsóné Veres Margit és kisfia, Rezső, Veres József orosházi lelkész-esperes, országgyűlési képviselő lánya és unokája.
(Kb. 1910), Beküldő: Koszorús Oszkár

Mikolay István (1833–1919) ügyvéd, az orosházi Mikolay-kert létrehozója
(Arad, kb. 1880 – Fotó: Weisz Károly)
Beküldő: Koszorús Oszkár

Molnár Imre (1877–1931) evangélikus tanító. Megírta egyházközösségünk rövid történetét.
(Orosháza, kb. 1912 – Fotó: Major Dezső)
Beküldő: Koszorús Oszkár

- ☞ 15. sz.: október 22. – *Pap Julianna* (15 éves – spanyolbetegség)
- 16. sz.: október 22. – *Zalai István* (42 éves – spanyolbetegség)
- 17. sz.: október 25. – *Berta Mária* (24 éves – spanyolbetegség)
- 19. sz.: november 3. – *Csizmadia Mihály* (70 éves – spanyolbetegség)
- 21. sz.: november 20. – *Balog Julianna* (11 éves – spanyolbetegség)
- 23. sz.: november 25. – *Lövei István* (29 éves – spanyolbetegség, a harctérről hazafelé tartva kapta meg)
- 24. sz.: november 25. – *Madarász Imréné Gy. Molnár Julianna* (32 éves spanyolbetegség)
- 25. sz.: december 2. – *Csiszár György* (32 éves – spanyolbetegség, a harctérről hazafelé tartva kapta meg)

Ugyanitt 1919-ben 3 fő halt meg:

- 1. sz.: január 15. – *Szokolai Zsuzsanna* (20 éves – spanyolbetegség)
- 2. sz.: január 21. – *B. Horváth Ádám* (22 éves – spanyolbetegség, katona)

- 4. sz.: január 31. – *Csik Julianna* (10 éves – spanyolbetegség)

1918-ban 26, 1919-ben 25 temetés volt a szentetornyai evangélikusoknál. A szolgálatokat mindkét esztendőben Csermák Elemér lelkész és Supkégel Emil tanító végezték.

A kardoskúti evangélikus halotti anyakönyv bejegyzései szerint 1918-ban 2 fő halt meg a kórbán:

- 7. sz.: október 8. – *Fekete Sándor* (5 éves – spanyolbetegség)
- 11. sz.: december 8. – *Lovas Julianna* (10 éves – spanyolkór, tüdőlob)

1918-ban a kardoskúti evangélikusoknál 11 temetés volt, mindkét spanyolbetegségben elhunytat Kalmár Pál lelkész búcsúztatta.

KOSZORÚS OSZKÁR

Diakóniai szolgálat böjtben és húsvét ünnepén

„Amikor a múlt súlya nyomaszt,
amikor a jelen szorongat és tartunk
a jövőtől, feltekintünk rád. Add nekünk
jelenléted bizonyosságát, Urunk a világ
és életünk kuszaságában. Kérünk, ird
bele szívünkbe ígéreteidet, hogy onnan
nyerjünk erőt és útmutatást mindennap.”
[H. Golwitzer]

Az Útmutatóban olvasott sorok szinte felidéznek előttünk az egész világot, és minket, magyarokat is szembesítenek a jelenben lévő és már egy éve tartó vírushelyzettel. Az elhúzódó kór nemcsak a bezártságot osztotta ránk, de hozzánk közel álló barátokat és ismerősöket is áldozatként vitt a halálba. Nehéz napok és hónapok vannak mögöttünk, emberi szemmel sajnos még nem látni, hogy mikor lesz vége ennek az áldatlan helyzetnek. Istenhez fordulunk imádságunkkal, kérve őt, hogy legyen itt mindannyiunkkal, terjessze ki ránk védő karját.

A természet körforgása azonban nem áll meg, így a tél elmúltával azért újraéled. Vigasztaló látvány, ahogy jelentkeznek a tavasz első virágai, és kellemesek a napsütésben tett séták. Ez mind csak a szemnek gyönyörködtető, a keresztény ember lelkében már készül az évezredekkel ezelőtt történt események felidézésére, ami támaszt nyújt és erősít a hitben. A böjt első vasárnapján olvasott és hallott ige ad útmutatást mindenkinnek, aki keresi az utat a segítő, megbocsátó Istenhez: „Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet, ha kiált hozzám, meghallgatom...” [Zsolt 91,14–15a] Ezekkel a gondolatokkal kövessük Jézus útját csodálattal és hittel, köszönetet mondva az Atyának,

hogy őt adta nekünk hitünk megerősítésére és bűneink feloldozására.

Képzletünkben lepereregnek az események: Jézust csodás tettei és beszédei miatt követte a sokaság és követjük őt ma mi is. Csak gondolatban lehetünk ott a virágvasárnapi menetben, halljuk a „hózsánna” kiáltásokat és szórjuk a virágokat, pálmaleveleket diadalmas útján. Az oltárképre tekintve felidézhetjük a bárányvacsora történetét. Itt kezdődik Jézus kálváriája, mert már ott van az áruló tanítvány, Júdás, aki később csókkal árulja el őt. A katonák megkötözik és börtönbe zárják Jézust. A következő nap szívet tépő eseményeit csodálatos, szinte élő formában láthatjuk, élhetjük át, ha Munkácsy Mihály *Krisztus Pilátus előtt* című híres festményére gondolunk, és felidézünk a rajta látottakat, mintha csak ott állnánk a debreceni múzeumban. Több alkalommal láttam ezt a képet, és most is úgy érzem, hogy ott vagyok és szinte hallani vélem Pilátus szavát meg a kiabáló tömeget: „Feszítsd meg, feszítsd meg!” – követelik.

Most, az otthoni bezártság napjaiban ismételtelen kezembe került Munkácsy életregénye. Az író élethűen mondja el a festő iszonyatos erőfeszítéseit, amíg a Krisztus-arcot kereste a modellek között. Végül a nagypénteki történetet felidézve önmagában saját arcát festette a képre. Szinte látom magam előtt a csodálatos festményt, a meg-rázó valóságot, s ez még közelebb hozza a nagypénteki történetet.

Alázatos hittel köszönöm az Atyának, hogy bűneinkért halálba adta egyszülött fiát. Megerősít a hitben a tudat, hogy nagypéntek után jön a csoda, húsvét reggele. A sírhoz igyekvő asszonyokat angyal szólítja meg: „Ne féljete! A názáreti Jézust keressétek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt!”

[Mk 16,6] Jer, testvérem, buzgó szívvel imádkozunk, s köszönjük meg hozzánk való szeretetét, kérjük bűneink bocsánatát!

A diakónia kis csapata sajnálatos módon még nem tud látogatásokat tenni, de az elkövetkezőkben *Telediakónia* néven telefonos összeköttetés keretében vesszük fel a kapcsolatot a magányosokkal. Szeretnénk egy kis beszélgetés, ima segítségével enyhíteni az egyedülléten. Kérem, fogadják szeretettel a hívásokat, névvel és telefonszámmal jelentkezünk a félreértések elkerülése érdekében.

A karácsonykor alakult segítőcsapat kis szeretetajándékokkal is kedveskedik mindenkinnek. Sajnos nem tudjuk, hogy a vírusjárvány meddig tart minket vissza a személyes találkozásoktól, ezért jelentkezünk így, telefonon, hogy tudassuk: minden hitestvér fontos nekünk.

Amíg templomunk nem nyithatja meg kapuit, addig lelkészeink prédikációi, istentiszteletei az orosházi tévében minden vasárnap élőben megtekinthetők, szeretettel ajánlom mindenkinnek.

Bizakodó hittel várom a feltámadást, és Evangélikus Énekeskönyvünk 189. (böjti) énekével köszöntök minden olvasót, kívánva örömteli feltámadási ünnepeket:

„Királyi zászló jár elől,
Keresztfá titka tündököl,
Melyen az élet halni szállt,
S megtörte holta a halált.

Szenháromság, dicsérjenek,
Üdvösség kútja, mindenek!
Legyen győzelmünk, add meg ezt!
A diadalmas szent kereszt!”

KOVÁCS TIBORNÉ

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségű, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elvitteles vagy kiszállítós formában. Ennek díja kiszállítással **800 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját átvállalja. Szociális helyzetűtől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Igénybejelentés személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.) vagy telefonon: +36 68/412-402; +36 20/770-0456.

Műhelytitkok 1.

Miről álmodik az egyházfi? Új oltárterítő készül a templomba

*„Minden generáció szent lehetősége,
hogy újra és újra kistafirozza
templomát...”*

Bizony, kedves olvasóink, még az egyházfi is álmodik, jelen esetben az „egyházfi néni”. Hogy miről, mivel? Természetesen oltárterítővel! A templom paramentumaival, azok megújításával.

Nos, nyilvánosan szeretném bevallani, hogy volt egyszer egy ilyen álmom. Sok évvel ezelőtti hajnalban, félébredésben zöld alapú, méltóságos arany díszítésű, Luther-rózsás oltárterítőt láttam magam előtt. Hasonló motívumú került az ambóra, teljes garnitúra. Hozzávaló fehér felsővel, keresztelési textilekkel. Kábultan nyitottam ki a szemem a látványtól, de még nappal is kísértett ez a látomás.

Akkoriban ennek alapján el is készítettem a tervet, anyag is került, de sok évig szunnyadt a dolog arra várva, hogy valóságos váljon. Valamiért elfelejtődött.

Mostanság, amikor kevésbé járt a templom, alkalom nyílt arra, hogy alaposan

áttekinthessem a szakrális textilek állapotát. Feltűnt, hogy a zöld időszak terítője mennyire kopott, mállott, szakadozott, egyszóval elmúlt rajta az idő. És akkor előkerült az álmom! Megint megálmodtam az új oltárterítőt, láttam az egykori álomban megmártózva, ahogy készül, és ahogy felpróbáltatik az oltárasztalra.

Hiszem, hogy mindez nem véletlen, és ez egy fontos feladatomban. Nem is maradt más dolgom, mint összegyűjteni az anyagokat, megpótolni egy-két aprósággal, ami még hiányzik, elővenni a terveket, és nekilátani. Mindennap intem magamat, hogy oltárterítőt varrni csak alázattal és művészi

ihletéssel lehet, mert ez a darab remények szerint évtizedekig szolgál majd. Szépnek, méltóságteljesnek, kifejezőnek, helyénvalónak kell lennie. Egyszóval: nagy feladat.

De egy ilyen munka tele van titkokkal és meglepetésekkel. Képzeljék el, hogy amint a motívumot készítettem (az evangélikus himnusz dúdolgatva), egyszer csak érdekes dolgot fedeztem fel, amikor ott tartottam a dudorázásban, hogy „...jó fegyverünk és pajzsunk...” a motívumon dolgozva felkiáltottam. Hogy miért? Mert az aranyszínű Luther-rózsza olyan lett, mint egy pajzs! Egy valóságos domborműves pajzs! Majd meglátják...

Nagy dolog, ha valakinek van egy álma, amit valóra válthat, rajta dolgozhat Isten dicsőségére, mindnyájunk örömére. Szeretném a Szentháromság ünnepe utáni „zöld időszak” idejére befejezni és felavatni templomunk új ruhadarabját. Kérem az olvasóinkat, hordozzák imádságban ennek az ügyét, hogy megelégedésre teljesülhessen ez a különös álmom!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

Műhelytitkok 2.

Tojástartók, avagy hogyan született az ifidiakónia?

Az egész a tojástartókkal kezdődött. Isten bizony, nem gondoltam én semmire, nem is akartam mást, csak a húsvéti ajándékokhoz tojástartókat gyűjteni. (Ebből lesznek az idősök ajándékai, kis kosarak, csokik, apró igehirdetés fényképekkel stb.) És az úgy volt, hogy kevés lett az említett tojástartó. Írtam is a presbitereknek, hogy ugyan, gyűjtenének már nekem vagy hetvenet.

Lett is, de nem csak tartó. Az iskola jelezte, hogy szívesen segítenének az elkészítésben, ebben-abbban, főleg az érettségi előtt állók, akikre a közösségi szolgálat kötelezettsége is áll, járvány ide- vagy oda.

Közben az járt a fejemben, hogy vajon lesz-e utánpótlása a diakóniának. Ezen én már régen töprengök, csak még nem jött el

a szikra ideje. De most itt volt teljes fényében. Ugyanis a szükségek újra lehetőséggé adták össze magukat. Arra gondoltam, hogy kellene egy informális csoport állandó célokkal és feladatokkal, szervezőkkel. Ami valójában egy segítő formáció, diakóniai jellegű felállással.

És megszületett az ifidiakónia ötlete. Higgyék el, nem tőlem származik, hanem tőle. Attól, aki felettünk van, és ilyen elképesztő ötletei vannak. Gyorsan megbeszéltem Endrével és az iskola igazgatójával, mindenkinek tetszett. Fel is tették az iskolai osztályfőnöki levelezőlistára a következő rövid étvágycsinálóval együtt:

Segíteni jó, de együtt könnyebb! Mit jelent segíteni? Szeretettel tenni valamit

másokért. Mint a családban apunak, anyunak, tesónak vagy a nagynak. Egy meglepetésmosogatás vagy elmenni bevásárolni. Csak ezt most tágabb családjunkban, a gyülekezetben tesszük. Jót teszünk. És együtt, szervezeten ez még sikeresebb.

Mit is kellene csinálni? Kreatív ajándékokat készíteni, ezeket házhoz vinni, Harangszó újságot kihordani, helyiségeket rendezni, adományokat pakolni... ami jön.

Tudjátok, ezt hívják szeretetből való szolgálatnak, a szeretet szolgálatának, diakóniának, amelynek nálunk nagy múltja van, de ők az idősebbek.

Fiataloknál ez az ifidiakónia. Miért? Hogy legyen egy jószívű csoportunk.

Hol? Szervezésileg például Messengeren. Ott biztonságban megbeszélhetünk mindent. Van-e máris feladat? Persze! Legsürgetőbb az időseknek szánt húsvéti meglepetések elkészítése és kiszállítása. A többit majd meglátjuk. Ami még fontos: nemcsak segíteni jó, de együtt könnyebb! És ez nemcsak jószolgálati munkavégzés, hanem beleszámít a közösségi szolgálatba is! Gyertek!

Hanem ami ezután jött, arra álmomban

Műhelytitkok 3.

A „halas” kocsi

Nem, nem az élő ponty vásárlásáról szeretnék értekezni most, hanem egy megmosolyogtató, de annál komolyabb megtörtént eseményt osztok meg az olvasókkal.

Történt egyszer, a karanténos idők kezdetén, hogy autós bevásárlószolgálatunk alatt – friss jogosítvánnyal – kis híján összeütköztünk egy rendőrautóval. Na, igen... ugye, hogy komoly? Megálltunk, igazoltatás, szonda, merre megyünk, minek megyünk, mi történt.

Mondtuk, hogy az evangélikus egyház-köztség gyülekezeti nővéri szolgálatának ügyében járunk, bevásárlást szállítunk időseknek, karanténban levőknek. Mutattuk a kitűzőnket. A rend őrei megnézték. És megnézték a rakás felcímkézett, bevásárolt holmit is a csomagtartóban. Most mi lesz? Hogyan tovább? Rövid hümmögés után inkább elismerést kaptunk egy kis ejnye-

sem gondoltam! Mert jöttek! Este fél nyolc körül írt, majd felhívott egy lelkes tanárő, aki szívügyévé tette a dolgot. Kérésemre rögtön csinált is egy Messenger-csoportot. A gyerekek addigra már tudták a dolgot körvonalakban, hogy mi lenne ez, és várták a fejleményeket. Ők máris segíteni szerettek volna. Nos, én meg aludni. De este 10-ig szó sem lehetett róla. Ment a szervezkedés.

Reggel várakozásomon felül 23-an tolongtak a csoportban, feladatra várva. Rádásul valami hajnalban felébresztett. Reg-

gelre megálmodtam az ifidiakónia lehetséges alapköveit és egy Andorka Eszter-pályázat körvonalait. Hogy legyen hol és mivel dolgozunk. Az agyam csak dobta, dobta az ötleteket, terveket, szükséges felszereléseket.

Pillanatnyilag úgy néz ki, hogy az ifidiakóniai (az „öregdiakóniához” hasonlóan), az egyház szeretetszolgálatát vinné tovább, ugyanakkor egyben közösségi szolgálati terephely is. Az iskolalelkészőn segítene ebben lelkészként, mert diakónia nincs lelkészi támogatás nélkül.

Egyszerre adnánk egyfajta speciális alapozást, felkészítést a feladatokhoz, illetve segítenék pont azokat célcsoportokat, melyek az egyház küldetései, és amiket a pályázat is kijelöl. És az fix lehetne, főleg ebben az időben, amikor nehéz az ilyen feladatokat megvalósítani. Fix lenne helyileg is, mert ez megfelelő terepet, helyet igényel, kiváltképpen mostanság. A járványhelyzet miatt fokozottan kell figyelni jó szándékú tetteinkre is.

2021. március 19-én, József napjának reggelére ténylegesen is megszületett az ifidiakónia. Istennek hála érte!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

bejnyével, megmenekültünk a pontozástól is. Sőt, még segítettek is kiszállni ebből a helyzetből. És igen, megköszönték a munkánkat.

Ha a történet itt véget érne, már az is siker. De van tovább. Ezek a rendes rendőrök azóta vigyázzák útjainkat. Gyakran meg-

kérdik, hogy minden rendben van-e. Mert tudják, hogy a „halas” kocsi – ahogy nevezzük a rajta levő matrica miatt – biztos jó ügyben jár.

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Műhelytitkok 4.

Mitől van tele a Telediakónia? Új diakóniai irány az orosházi gyülekezetben

„Egymás terhét hordozzátok,
és így töltsetek be Krisztus törvényét.”
[Gal 6,2]

Amár egy éve tartó járványhelyzet új életformákat, nehezített emberi kapcsolatokat, új szükségleteket hozott mindenki számára, így gyülekezetünk életében is. A diakóniai kerekasztal áttekintette a helyzetet, és a befolyt információk birtokában új, szükséges szolgálati irányokat keresett. Az bizonyosnak tűnik, hogy keresztény küldetésünk fontos mutatója és kitörési pontja lehet a diakóniai szolgálat. Megvizsgálva a helyzetet és az emberekhez való eljutás módjait, szükségesnek mutatkozott egy telefonos „hálózat” létrehozása, a szorosabb kapcsolattartás végett. Ez a *Telediakónia*. Maga a név pontosan azt rejti, ami a lényege: telefonos szolgálat.

Telediakónia telis-tele lehetőségekkel. Mire is gondoljunk? Elsősorban arra, hogy otthonukban rekedt testvéreink ne maradjanak egyedül, érezzék, hogy van egyházuk, gyülekezetük, barátaik, akik gondolnak rájuk. Mire lesz jó ez az újdonság? A lelki támogatásra, élmények megosztására, segítség- és információkérésre stb. Az élet majd folytatja a sort. Bár ezt most fizikailag nem tehetjük, de olyan, mintha elmennénk lá-

togatóba, csak éppen telefonon keresztül érhetjük el egymást. De nagy segítség lenne ez a monitorozásban, a gyors kéznyújtásban... szükség esetén. Mindenkinek kilépné ez a magányból, bezártságból

Kik fogadják majd a hívást? Kik fognak beszélgetni? A telefonos vonalat evangélikus testvéreink, elsősorban idősebb diakó-

niai munkatársaink kezelik. Náluk komoly élet- és szolgálati tapasztalat halmozódott fel, és valljuk be őszintén, koruknál fogva idővel sincsenek híján. Nekik is hatalmas erő és lépés lehet az ilyen hasznosság tudata.

Mikor lehet telefonálni és ki kezdeményez majd hívást? Gyakorlatilag alkalmas

időben bármikor. A szolgálat a nappali órákban nonstop, de segélyhívást bármikor lehet kezdeményezni, hétfőtől vasárnapig mindennap. Hívást elsősorban egyedüllettel, bezártsággal, információhiánnyal küzdő tagjainktól várunk, de lesz – főleg a kezdeti időszakban –, hogy szolgáló testvéreink csörögnek rá rég látott társainkra.

Technikailag ez úgy néz ki, hogy létesítünk egy egyházi mobilvonalat, aminek ismert lesz a hívószáma. A megfelelő fórumokon közzé tesszük majd. Jelen pillanatban folyik az önkéntesek szervezése. Tizenkét rátermett testvért szólítottunk meg a diakónia nevében. Akik vállalják a feladatot, azok kézhez kapják majd ezt a speciális szolgálati telefont, ami egy hétig lesz náluk, és fogadják, illetve kezdeményezik rajta a hívásokat. Vasárnap, a templomi istentisztelet adna lehetőséget a váltásra, amikor a következő segítő veszi át a stafétát. Ennek hiányában – jelenleg – a gyülekezeti nővér juttatja el a készüléket és a friss információt.

Magától értetődően korrekt használatról beszélünk. A feltett terv, napi egy emberrel való kapcsolatteremtés, illetve a hívás fogadása. A többit ajánljuk Urunk kezébe.

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Műhelytitkok 5.

Honnan ez a sok minden? Egy kamionnyi adomány Németországból

Nemrég valaki bekéredzkedett ide a templomba, csendes imádságra. Ám a békés áhítat mellett meglepő kép tárult elé: Isten háza tele volt rakva dobozokkal, használati tárgyakkal, zsákokkal. El is jutott hozzám a kérdés: Honnan ez a sok minden? Ki volt a titokzatos adakozó?

Nos, ez a sok minden régi barátunk, Elisabeth Bubblitz jószolgálati nagykövet segítségével került hozzánk adományként, gyülekezeti célra a németországi Viersenből. Elisabeth egész évben gyűjtögeti a gyülekezet és város jó szándékú adományait,

majd amikor egy nagy autóra való összegyűlik, elküldi valamelyik ismerős gyülekezetnek. Idén bennünket lepett meg az ajándékokkal.

Nemcsak terjedelmes a rakomány, de értékes is! És a fuvar is e jó szándékú hölgy állta. Nekünk csak annyi dolgunk van vele, hogy kipakoljuk, és a lehető legjobban szétosszuk. A munkában természetesen az ifidiakónia fiúterősségei segítettek, Győri András önkéntes vezetésével. Mindenkinek köszönet érte!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Szalagátadó ünnepség a Székácsban

Felnőtté váltak... Készülnek az érettségire... Látható bizonyítéka is lett. Szalagot kaptak a szívük fölé a Székács József Evangélikus Gimnázium végzősei. Igaz, nem volt tánc, nem volt műsor, nem voltak vendégek, nem volt bál, de egy rövid, emléket állító esemény igen.

Az iskola dísztermében a 11.-esek helyett az osztályfőnökök tűzték fel a szalagot február 5-én.

– Majdnem ugyanezt meg tudtuk volna csinálni egy tanteremben, ünnepi ruha és hangulat vagy dekoráció nélkül is, de mi adni akartunk valami emléket a diákoknak – emelte ki Deák Péter igazgatóhelyettes. – A tavalyi tanév utolsó 3 hónapját is beleszámítva 7. hónapja tanulnak online a diákok. Látjuk, hogy szenvednek otthon, nyomasztja őket az érettségi, a ballagásuk bizonytalansága, az, hogy nemsokára nyilatkozniuk kell továbbtanulásukról. Február 5-én (szombaton) rendeztük volna meg a szalagátadó báljukat, de sajnos a vírus miatt sok minden nem úgy alakul, ahogyan szeretnénk. Hagyomány, hogy a végzősöknek a 11.-esek tűznek, idén erre sem kerülhetett sor, helyette viszont készítettek ne-

kik egy személyes üzenetet, melyet meglepetésként a végzősök székeire helyeztünk el – folytatta.

A meghittséget sikerült megteremteni

A rövidke ünnepség két felvonásban valószínűleg meg: előbb a 12/4, majd a 12/6 osztály tagjai kapták meg a szalagot. Rajtuk kívül csupán néhány, őket tanító pedagógus volt ott a több száz fős teremben szétszórtan, egymástól megfelelő távolságban.

– A meghittséget igyekeztünk megteremteni, az úgy vélem, nem hiányzott, de a

szabadság érzése, az együtt ünneplés, az osztályműsor, az alsóbb évesek jelenléte, és ami a legfontosabb, a gyerekek szüleinek jelenléte nagyon hiányzott – mondta el a 12/6 osztályfőnöke, Ökrösné Mislai Edit. – Iskolánkban hagyomány, hogy a korábban elballagott tanulók is eljönnek erre az eseményre, és úgynevezett kapcsolódót adnak át a végzősöknek. Sajnos idén ez is elmaradt – folytatta.

Rövid műsor, benne igazgatói köszöntés és lelkési áldás... Idén ennyi adatott meg.

– Ezt a napot mindig is keringővel, osztályműsorral és bállal a végén képzeltem el – mondta Rajki Róbert végzős diák. – Tavaly tizenegyedikésként mi tűztük fel a szalagot az akkori végzősöknek, így megtapasztaltuk, milyen érzés részt venni egy igazi szalagátadón. Nagyon sajnálom, hogy a miénk nem lehetett ilyen. Nagyon szerettem ezt az iskolát, a tanárink az évek során mindig próbálták színessé tenni a hétköznapiakat is, meg természetesen az ünnepségeket, és ez most sem volt másképp. Szerintem nagyon kitétek magukért, amiért hálásak vagyunk – tette hozzá.

12/4 osztályfőnök: Bacsrné Nagy Ildikó

Dobos Elizabet, Éliás Brigitta, Fehér Virág, Györkös Gréta, Halustyik Szintia Edit, Havrán Enikő, Jank Vivien Mercédesz, Jónás Sándor Zsombor, Kergyó Márta Tünde, Kun Regina Alexandra, Lipták Dominik András, Mátó Szabina Virág, Palócz József Richárd, Papp Szabaszián, Pillár Dóra, Pólya Laura, Rajki Márk, Simon Enikő Renáta, Simora Ivett, Sipos Eszter Ivett, Szabó Rajmund, Urbán Goldina Csilla

12/6 Osztályfőnök: Ökrösné Mislai Edit

Békési Ádám János, Berta Viktor Szilveszter, Birkás Angelika Erika, Fehér Bence György, Fekete Dóra, Horváth István, Kassa Kármén, Kiss Dorottya, Kiss Virág Gyöngyi, Kunos Roxána Lilla, Lődi Laura, Nagy Luca Réka, Nagy Viktória, Nyári Boglárka, Rajki Róbert, Szabó Attila, Szabó Bianka, Szabó Réka, Szekerczés Viktória, Tóth Tibor

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ A szülők nem lehettek ott, így videón üzenetek

Az ünnepség után a 12/6-os diákok elvonultak osztálytermükbe, ahol megnézhettek együtt azt a meglepetésvideót, melyben a szülők üzentek gyermekeiknek. A 12/4-esek pedig korábban egy olyan videót készítettek osztályfőnökükkel, Bacsurné Nagy Ildikóval közösen, melyben ők üzentek a szüleiknek, és amiben felölelik az elmúlt négy év legszebb pillanatait.

– Nagyon meghatódtak a gyerekek a szülők üzeneteiből összevágott videón. Mindannyiuknak nehéz volt, hogy nem lehettek ott személyesen. Egy picit pótmanának is érzem magam ezen a délutánon, éppen ezért ez egy nagyon megható esemény az én életemben is. Jó volt látni, hogy a gyerekek az évek alatt eseten kamaszokból felnőttekké váltak – tette hozzá Ökrösné Mislai Edit.

Az iskola az eseményről felvételt készített, melyet a szülői közösség rendelkezésére bocsátottak.

Az intézményvezetés pedig pozitívan áll a holnap elé és tervezi a jövőt. A szalagtűzésre betanult, de sajnos elmaradt nyitókeringőt május 29-én, a Székács iskola 25. jubileumi gáláján – a remények szerint – előadhatják a végzősök. Érettségijük után pedig – ha a járványhelyzet engedi – a hagyományos bankett helyett egy érettségi bált is rendeznek számukra.

**Az Oroscafe cikkét írta:
BOGDÁNFFY-SZÓKE ANETT**

Fotó: Csizmadia Laura 11/6

Szalagátadó egy tizenkettedikes szemével

Lányként mindig is elbővültek a fodros, csillogó szoknyák, amiket a főpróbákon láttam a végzősökn. Sosem hittem volna, hogy pont velem fog megessni, hogy még csak felpróbálni se lesz lehetőségem egyet se. Nemcsak saját, hanem az egész osztályom nevében mondhatom: nem így képzeltük el. Nem hittük volna, hogy maszkban üljük végig ezt a rendhagyó ünnepséget, aminek – ahogy azt a lelkes úr is mondta – még a neve is más: szalagátadó.

Amikor a bevonulás előtt az ajtó mögött várakoztunk, páran megjegyezték, hogy alapesetben ilyenkor izgulnunk kellene, ahhoz képest most semennyire sem. Ami a nehéz része volt a dolognak: csupán félórás volt az egész, nem lehettek ott a szüleink és rokonaink a közönség soraiban, illetve nem volt nagy lakoma és tánc, se mókás műsor vagy bál. Ennek ellenére nagyon szépen köszönjük iskolánknak, hogy lehetővé tette nekünk, hogy mégiscsak ünnepélyes keretek között kapjuk meg a szalagot.

Szüleink ugyan nem lehettek jelen, de a szalagátadó eredetileg tervezett idejében osztályfőnökünk, Bacsurné Nagy Ildikó egy majdnem egy órás filmösszeállítással kedveskedett, amelyben az elmúlt 3 és fél évünk képei, emlékei, alkotásai és a szalagátóra tervezett, már leforgatott filmrészletek lettek filmmé formálva. Szüleink meghatódva, könnyes szemmel, a vicces jeleneteken azért nevetve nézték végig ezt a meglepetésajándékot.

Emellett különösen boldoggá tett minket a meglepetés, amivel osztályfőnökünk rukkolt elő a szalagátadó napján. Mégpedig az, hogy egységes maszkot készített nekünk a szalagátavató pólónkon lévő mintával. Ebben jelenhettünk meg a díszteremben, ahol tanáraink már vártak minket. Igazán kedvesek voltak a hozzánk intézett biztató szavak, és tetszett a beszédek fontos mondanivalója, valamint az együttérzés. Szerintem ez utóbbi volt az, ami a legjobban esett nekünk. Bár a videónkat előzőleg már többször is láttam, mégis fülig érő mosollyal néztem végig, miközben fél szemmel állandóan a túloldalt ülő tanárok reakcióit figyeltem. Ezután egyesével kaptuk meg a szalagunkat, majd a Himnusszal és Isten áldásával zárult az ünnepély. A jelenlévőkkel egyetértve mi is úgy érezzük, hogy végül nagyon is meghittre és emlékeztetőre sikeredett a mi kis szalagátadónk.

SIMON ENIKŐ
12/4

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Digitális munkarend 2.0

2020 márciusának közepén jártunk, amikor egy péntek esti miniszterelnöki bejelentés nyomán szinte új időszámítás kezdődött mindnyájunk életében, és ezzel párhuzamosan a Székács Evangélikus Iskola és Óvoda oktató-nevelő munkája is új, addig járatlan útra terelődött. Néhány hónappal később, a nyári időszakban azt hittük, végre normalizálódik a helyzet és az új tanév a megszokott kerékvágásban zajlik majd. Minden eshetőségre felkészülve azért az összes oktatási intézménynek protokollt kellett kidolgoznia egy esetleges újabb digitális munkarend esetére.

Nem kellett hozzá sok idő – mindössze néhány hét – és szeptember közepén iskolánkba is megérkezett a járvány második hulláma, majd október elején az oktatási intézmények életét szigorító rendelet is megjelent. Amikor röviddel az őszi szünet után életbe lépett a rendkívüli jogrend, amely gimnazistáinkat digitális munkarendre „ítélte”, még mindig abban reménykedtünk, hogy a téli szünet után végre visszatér a normalitás és magunk mögött tudhatjuk a koronavírust annak minden – életünket korlátozó és megnehezítő – velejárójával együtt.

Most itt járunk 2021 márciusában, és azt kell tapasztalnunk, hogy visszatértünk a kezdetekhez. A járvány újra tombol, továbbra is rendkívüli jogrend van érvényben, és annak folyományaként a tavalyihoz hasonló korlátozások közt vagyunk kénytelenek élni, működni, talpon maradni. Az iskolákra és óvodákra tekintettel a Kormány immár másodszor rendelt el az egész országra érvényes tantermen kívüli digitális munkarendet – az óvodák esetében rendkívüli szünetet.

Változott-e bármi tavaly tavaszhoz képest? Más-e ez a mostani digitális munkarend? Sajnos igen és Istennek hála igen.

Egy év alatt komoly rutint szerezünk abban, hogy mit okoz mindennapi életünkben – az oktatási intézmény életében is – egy világjárvány. Sajnos egyre többünknek van családjából, ismeretségi köréből vagy éppen „saját jogán” szerzett tapasztalata a koronavírus hatásairól, és igen, sajnos

egyre többen vagyunk kénytelenek a Covid következtében elhunyt kedves szerettünktől, ismerősünktől elbúcsúzni. A Székács Evangélikus Iskola és Óvoda több tucatnyi diákja és munkatársa esett át a koronavírussal fertőzésen, némelyek gyorsabban és alig tapasztalható szövődményekkel, mások heteken át elhúzódó megpróbáltatásokkal és komolyabbnak tűnő következményekkel.

A digitális munkarend egy évvel ezelőtt minden előzmény nélkül, felkészületlenül ért bennünket. Az a három hónap arra volt elég, hogy úgy próbáljunk kialakítani és működtetni egy újfajta oktatási rendszert, hogy azt nekünk magunknak is menet közben kellett megtanulnunk, elsajátítanunk.

Ez a mostani digitális munkarend már messze nem ért bennünket olyan váratlanul, és a hónapok alatt megszerzett tapasztalatok révén jóval rutinosabban és felkészültebben állhattunk át az ilyen oktatási formára. A digitális oktatás ettől még továbbra is inkább tűzoltásszerű szükségmegoldásnak hat, és nagyon messze van az oktató-nevelő munka optimális körülményeitől. Pedagógusainktól egészen más megközelítést, módszert és rugalmasságot igényel ez a munkarend, miközben komoly kihívás elé állítja a diákokat és szülőiket is.

A tavaly tavaszi időszakkal szemben mostanra kialakultak az online órátartás eszközei és keretei, amelyekkel a digitális protokollunkban lefektetett elvek mentén pedagógusaink élnek is. Reményeink szerint a napi 2-3 online tanórával könnyíteni tudjuk a szülőkre nehezedő terheket, és valamelyest szabályozottabbá tesszük a diákok otthoni tanulási rendjét. Sok esetben a szinten tartás, a gyakorlás, a tanulás rutinjában maradás jelenti a reálisan teljesíthető célt ebben a munkarendben, a tananyagban való érdemi előrehaladás olykor csak mérsékelten és visszafogott ütemben tud megvalósulni.

Az érettségi előtt álló diákok számára alapvető prioritást élvez a május hónapban kezdődő vizsgákra való hatékony felkészülés, amely mentén kénytelenek vagyunk néhány, az érettségien nem érintett tantárgyat háttérbe szorítani. Mindeközben az is-

kolában és az óvodában is gyermekfelügyeletet biztosítunk azoknak a családoknak, amelyek ebben az időszakban nem tudják megoldani, hogy otthon maradjanak kisgyermekükkel. A felügyelet természetesen nem pusztán megőrzést jelent, hanem azt is, hogy az intézményben lévő gyerekek az óvónők és a pedagógiai asszisztensek irányításával hasznosan és értelmes tevékenységekkel töltsék ezeket a napokat is.

A digitális oktatás hónapjai alatt megszerzett rutin és tapasztalat hatékonyabbá és gördülékenyebbé teszi a mostani hetek oktatómunkáját, emiatt talán nem is a rendszer működtetése jelenti a legnagyobb kihívást – bár, ahogyan említettem, nagyon messze vagyunk a tanulás-tanítás ideális körülményeitől. A legnagyobb nehézséget a helyzet lelki, mentális és közösségi terheinek az elviselése jelenti. Hetek, hónapok bezártsága, korlátozásai, magunkra utaltsága és a megtapasztalt hiányok megtették a hatásukat. Diákok, pedagógusok és szülők egyaránt sokat veszítettek motiváltságból, türelemből, empátiából. Egyre nehezebb egymás terhet hordozni, amikor lassan a magunkét is elviselhetetlennek érezzük. Borzasztóan nehéz a tanulóknak lelkesedéssel leülni a monitor vagy az egyénileg feldolgozandó tananyag elé, amikor az őket online tanítani igyekvő pedagógus lelkesedése és motiváltsága is a végét járja. Utolsó – vagy éppen utolsó utáni – erőforrásait mozgósítja mindenki, hogy a digitális oktatás valamelyest eredményesen záruljon majd, és az érettségizők felkészülése is csak minimális csorbát szenvedjen.

Az egy évvel ezelőtti helyzettel ellentétben most már csillog némi fény az alagút végén, és reményünk van arra, hogy belátható időn belül magunk mögött tudhatjuk a digitális oktatást is. Isten kezébe helyezzük iskolánkat és óvodánkat – tanulóinkat és családjaikat, érettségizőinket, munkatársainkat – és kérjük tőle azt a kegyelmet, hogy a járvány elvonultával ne csak felszabadultan, de jóval bölcsebben folytathassuk az életünket.

NAGY RÓBERT
intézményvezető

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Legjobbak közt az állategészségügyi versenyen

Három internetes forduló és két kreatív feladat elkészítése után 145 csapatból a 7. helyen jutott az országos döntőbe a Székács evangélikus gimnázium háromfős csapata az Országos Állategészségügyi Versenyen. Az augusztusi, utolsó fordulóra nem kis célt tűztek ki maguknak a versenyzők: túl akarják szárnyalni az iskola korábbi éveinek eredményeit.

A versenyt négy évvel ezelőtt szervezték meg először a gimnazisták számára, és már akkor is próbára tette tudását a Székács iskola három diákja. Ők ott a 6. helyen végeztek, majd ugyanilyen szép eredménnyel zártak a következő évben is. Tavaly friss csapat szerveződött, az újoncok a szintén kiválónak számító 16. helyet zsebelték be. Az idei hármas, a Trilobiták nagy örömeire a tíz közé jutottak, és izgatottan készülnek az augusztusi döntőre.

– Ez egy hatalmas eredmény az iskola életében – kezdte Fazekas András biológiantár, a csapat felkészítője. – A gyerekek – hála a jó Istennek – elég önjáróak, így a beadandó feladatokat a segítségem nélkül csinálták meg. Én tevőlegesen csak a verseny utolsó fázisba csatlakoztam be. Bízom benne, hogy mindaz, amit eddig az óráimon tanítottam nekik, hasznos volt, és előnyt jelent számukra a fordulókön – tette hozzá.

A verseny célja, hogy olyan élettani, biológiai és állategészségügyi sajátosságokra hívja fel a figyelmet, melyek széles társadalmi réteget érintenek, de gyakran kevés a pontos információ velük kapcsolatban. Az egyes fordulók során a csapatoknak szükség volt a már megszerzett tudásukon kívül a kreativitásukra, a leleményességükre, a problémamegoldó képességükre és a talpraesettségükre is. Kiváltképp dicséretes, hogy a versenyre főként 11. és 12. osztályos diákok jelentkezését várták, a székácsos csapatban viszont idén két 11.-es és egy 10.-es tanuló szerepelt ilyen remek eredménnyel.

Csizmadia Laurának volt tapasztalata, hiszen tavaly ő már kipróbálta magát az Országos Állategészségügyi Versenyen. Idén az OKTV-n is remekül szerepelt, és most itt ez a 7. hely, majd augusztusban a folytatás.

– Az első két forduló feladatait még sikerült a suliban megoldanunk, a harmadikat viszont már otthon csináltuk meg. A kreatív munka a Zoomon keresztül zajlott, ez utóbbi egy prezentáció és egy videó elkészítéséből állt. A videóval volt a legtöbb munkánk, az majd' az egész januárunkat felölelte, de nagyon jól éreztük magunkat munka közben – mesélte Laura.

– Számomra ez volt a legemlékezte-

sebb része a versenynek – vette át a szót Berhencz Nikolett. – A videóban a felelős állattartást kellett bemutatnunk kreatívan és közérthetően. Nagyon élveztem minden percét.

Machan Zalán, a csapat harmadik tagja hozzátette, hogy azért idáig eljutni nem csak játék és kacagás volt, hiszen ehhez az eredményhez nagyon kellett az önszorgalom. A feladatok nehezek voltak, és nagy részüket otthon, önállóan kellett megoldaniuk, elkészíteniük. De ők hárman nagyon akarták, úgyhogy összefogtak és kihozták magukból a maximumot.

Az országos döntőbe jutó diákok részt vehetnek majd többek között kis- és nagyállatklinikai látogatáson, valamint bepillantást nyerhetnek az Állatorvostudományi Egyetem működésébe is. A gyerekek nagyon várják az anatómiai és patológiai bonctani gyakorlatokat is, melyekre szintén a nyár végén, Budapesten kerülhet sor.

**Az Oroscafe cikkét írta:
BOGDÁNFY-SZÓKE ANETT**

A székácsos csapat videója itt található:

<https://youtu.be/4oCUwyXM8kE>

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Matematikában tehetségesek

Iskolánkban átfogó matematikai tehetséggondozás zajlik. Már alsó tagozaton is lehetőség van részt venni matematika szakkörön, versenyre készülni és versenyezni.

A Zrínyi Ilona Matematikaverseny évek óta népszerű. Ebben a tanévben iskolánk 11 évfolyamáról 22 diák vesz részt ezen. Bár a megyei fordulót már második ízben halasztották el a járványhelyzet miatt, a felkészülés folyamatos. Ennek részeként időnként lehetőség van online gyakorlásra, ahol a korábbi Zrínyi versenyek feladatsorait lehet megoldani a versenyhelyzethez hasonló időkorlát betartásával. A legutóbbi online gyakorlásra február utolsó hétvégéjén volt lehetőség. Iskolánk diákjai közül többen éltek ezzel, s közülük két 11.-es diák ért el kiemelkedő eredményt. Évfolyamában első helyen végzett Keresztes Tibor. Osztálytársa, Szalai Roland negyedik lett. A diákokkal és az őket felkészítő tanárral, Venyige Judittal beszélgettem.

– *A matematikát sok diák nem szereti. Te mit kedvelsz benne?*

– *Szalai Roland:* Alapvetően a matematika minden területét kedvelem, mivel nagyon szeretek számokkal dolgozni. De ha egyet ki kell emelnem, az talán az algebra, mivel az teljes egészében a műveletekkel és a számokkal foglalkozik.

– *Hogyan alakult ki a matematika iránti szereteted?*

– *Szalai Roland:* Mindig is jó voltam matematikából, de akkor szerettem meg igazán, amikor harmadikban beiratkoztam az iskolában egy matematika szakkörre. Szerintem ott éreztem meg valójában, hogy én mennyire vagyok jó ebből a tantárgyból.

– *Hogyan készültök most, az online oktatás időszakában a versenyre?*

– *Szalai Roland:* Az online oktatás nagy előnye, hogy mi oszthatjuk be az időnk,

és akkor tanulunk, amikor az agyunk a leghatékonyabb.

– *Keresztes Tibor:* Én az online felkészülést nehezebbnek tartom, mint a személyest.

– *Szalai Roland:* Online felkészülés például a Zrínyire úgy történik, hogy egy pár alkalommal kapunk lehetőséget arra, hogy egy-egy korábbi feladatsort megoldhassunk. Így könnyebb a felkészülés, mivel a formából adódóan több eszköz is rendelkezésünkre áll.

– *Milyen terveitek vannak a jövőre?*

– *Szalai Roland:* Természetesen a matematikával szeretnék foglalkozni. Engem a pénz világa kezdett el érdekelni, szeretnék bölcsen bánni a pénzzel, és szerintem ez nagyban összekapcsolódik a matematikával. Éppen ezért pénzügy-számviteli alapszakon szeretnék tanulni, majd esetleg pénzügyes mesterképzésen. Később a pénzügyi szektorban szeretnék elhelyezkedni könyvelőként.

– *Keresztes Tibor:* Az én jövőm is matematikával kapcsolatos, mert Kecskeméten szeretnék továbbtanulni a Neumann János Egyetemen, de nyilvánvalóan a vírushelyzetben nem egyszerű előre gondolkodni és cselekedni. Gépészmérnök, járműmérnök vagy logisztikai mérnök szak közül választok majd.

– *Hogyan lesz valakiből matematikatanár? Általában nem ez a diákok álma.*

– *Venyige Judit:* A matematika csodálatos tudomány. Majdnem annyira, mint a programozás. Mindkettőt diákként szerettem meg. Valószínűleg a tanítás is velem született „betegség”. Kiskoromban, még alsóban naplót vezettem a napköziben, a társaimat „osztályoztam”. Persze ők ezt nem tudták... Otthon füzeteket írtam tele táblázatokkal, amelyekben szerepelt a napközis névsor és a jegyeik is... Írásból, olvasás-

ból, versmondásból, triolázásból, fejszámolásból, ami épp előfordult a napköziben. A füzet másik oldalán nem ritkán a négyzetszámok hosszú-hosszú sorozata ékeskedett. Nagyon csodáltam a négyzetszámokat, sokszor figyeltem meg bennük a rendszert. Később több osztálytársamat korrepetáltam kémiából, fizikából, matematikából, amiből kellett. Képes voltam egy órával hamarabb bemenni miatta az iskolába, vagy éppen otthon „fogadni” őket. Így lettem tanár.

– *Tanárként mi a véleménye az online felkészítésről, felkészülésről?*

– *Venyige Judit:* Az online út azon diákok számára, akik amúgy jó képességűek és motiváltak, nem jelent gondot. Mivel „állandó” kapcsolatban lehetünk a Discord szerveren, így gyakorlatilag bármilyen kérdés, információ azonnal megosztható, megválaszolható. Az ilyen diákok „önjáróak”, csak el kell őket indítani, és „terelgetni” néha, amúgy meg szó nélkül teszik a dolgukat.

– *Jellemezze pár szóban a két diákot!*

– *Venyige Judit:* Rolit hetedikes, Tibit kilencedikes kora óta tanítom. Mindketten hihetetlen szorgalommal tanulják a matematikát, és mindig megtesznek mindent, amit kérek. Önállóan készültek a versenyre. Idéntől járnak matematika fakultációra, ahol szintén öröm őket tanítani, mert nagy kíváncsisággal várják az emelt matek újabb és újabb csodáit. Ilyenkor érzi azt egy tanár, hogy ezért érdemes a sok energiát befektetni. Jó látni, hogy táptalajba hull az elvetett mag.

A versenyző diákoknak és a tanároknak szeretettel kívánunk további szép eredményeket!

CSIZMADIA LAURA

11/6

**OROSHÁZI HARANGSZÓ újságunk
az interneten is elolvasható!**

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Ismét dobogón végzett a SzEva

Töretlen siker övezi a Székács iskola 11/6-os csapatát, amelyik immáron harmadik alkalommal ért el dobogós helyezést a KEVIN-en, azaz a Középiskolások Egyetemi Innovatív Versenyén. Idei ötletükkel – közel negyven csapat közül – harmadik helyezett lett a már összeszokott négyes: Berki Csenge, Lentvorszki Pál, Palacsik János és Veres Zsófi.

A Budapesti Gazdasági Egyetem által szervezett versenyen a vállalkozó szellemű csapatok három komplex feladatból álló fordulón adhattak számot problémamegoldó- és gazdasági készségeikről. Az első fordulóban egy üzleti terv alapján kellett bemutatni egy, a versenyzők környezetében jelenlévő problémára megoldást kínáló ötletet, amely idén a *Segítő Kezek* applikáció volt. Ezután következett a 15 perces bemutatkozóvideó, amelyben a csapatoknak

Ahogy felütötte fejét a koronavírus-járvány, sokak saját otthonuk fogságába estek, ezáltal képtelenné váltak alapvető szükségleteiket elvégezni, úgymint bevásárlás, kutyasétáltatás, csekkbefizetés stb. Személyes tapasztalat útján jött az ötlet, hogy létrehozzuk a Segítő Kezek nevű alkalmazást, amely által korosztálytól függetlenül segítséget tudnánk nyújtani a házi karanténban lévő embereknek, így levéve a terhet a hozzátartozók, barátok válláról.”

A csapat szerint ez a verseny kiváló lehetőség volt arra, hogy kiéljék kreativitásukat,

fejlesszék problémamegoldó-készségüket és bővítsék közgazdasági ismereteiket. Mottójuk ez alkalommal a „Segíts te is egy kéznnyújtással!” volt.

PALACSIK JÁNOS
és **VERES ZSÓFI** 11/6

A SzEva-csapat bemutatkozóvideója itt látható:

<https://youtu.be/bvuUzaOhhf4>

be kellett mutatniuk városukat, iskolájukat, saját magukat és kreatív ötletüket. A vírus helyzetre való tekintettel ezt idén (a kockázatokat minimálisra csökkentve) online formában készítették el. Ezt követte a döntő, vagyis egy online feladatlap kitöltése. Ebben gazdasági ismereteikre volt szükség.

Ötletük, a Segítő Kezek applikáció egy olyan kezdeményezés, mely könnyen használható felületet biztosít minden korosztály számára, amelyik a vírus helyzet miatt otthona fogságába, azaz hatósági karanténba került. Megkérdeztük Palacsik Jánost, a SzEva csapat kapitányát, hogy honnan jött az ötlet: „A 2020-as évet senki sem így tervezte. Egyik pillanatról a másikra hullottak darabjaira a megvalósításra váró terveink.

Mindenki szeretné, ha gyermeke a színvonalas oktatás mellett lelki támogatással és erkölcsi értékekkel is gazdagodna az iskolapadban. Ha Ön is így gondolja, válassza a

SZÉKÁCS EVANGÉLIKUS ISKOLÁT!

Amit nyújtunk:

- Stabil lelki támogatás, hiszen a tanító nénik 4. osztály végéig a gyermekekkel maradnak
- Színes programok az iskola szervezésében
 - Aerobic, asztalitenisz és vívás a mindennapos testnevelés keretén belül
 - Színvonalas idegennyelv-oktatás
- Gyermekek központú nevelés sok mókával és kacagással
- Kiváló tanítók, akiknek hitvallása, hogy tanítani szívből lehet igazán

1.a
Szenczi
Mariann és
Nagypál
Tünde

1.b
Orbáné
Kovács Ilona
és Csehiné
Gyömrei Éva

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Ügyelet és digitális munkarend az óvodában

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR –: békeiséget és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”
[Jer 29,11]

Az immár egy éve tartó járványügyi veszélyhelyzet és az azzal járó különféle intézkedések az óvodai élet mindennapjait is megnehezítik. Az eltelt esztendőben számos hagyományos, szép eseményről, rendezvényről kellett lemondanunk, és a hétköznapi napokban is sok vidám élményről maradnak le a gyerekek. Nem vehetünk részt óvodán kívüli programokon, és hozzánk sem jöhet vendég, vándorszínház vagy bábszínház, régen énekelhettünk együtt a Credo együttessel, és még a Mikulás is csak az óvodaudvaron örvendeztethette meg a gyerekeket. A szülők nem látogathatják az óvodai alkalmakat, gyermekeiket csak a bejáratig kísérhetik el.

Tudjuk, hogy a gyerekek számára nemcsak az óvodában, hanem az élet más területein is korlátozódnak a lehetőségek, esélyek, események, élmények. Éppen ezért az óvodában magunk között igyekszünk minél tartalmasabb, élménydúsabb mindennapokat biztosítani számukra, színesítve, felvidítva az egyébként egyhangú heteket, hónapokat. Igyekszünk meglátni és a gyerekekkel is megláttatni azokat az apró örömeket, sikereket, amelyekért hálát adha-

tunk, hiszen ilyen ajándékok naponta adódnak az életünkben.

A járványügyi intézkedések következtében március 8-tól április 7-ig zárva tartanak az óvodák. A gyerekek többsége otthon van, családi környezetben, azonban óvodai ügyeletet tartunk fenn azon gyermekek számára, akiknek szülei nem tudják megoldani a napközbeni felügyeletet. Így egyrészt az óvodában is folyik nevelőmunka, másrészt pedig az otthon maradó gyermekek számára is igyekszünk biztosítani az óvodai nevelés lehetőségeit. Online formában napi szinten tartjuk a kapcsolatot a családokkal. Igyekszünk támogatni őket annak érdekében, hogy óvodás gyermekeink számára az otthon töltött időszak minél tartalmasabb legyen, s ezekben a napokban is folyamatos legyen az ismeretanyag átadása, a készség- és képességfejlesztés. Online formában nyújtunk segítséget az óvodai nevelési-oktatási tartalmak, illetve az óvodai foglalkozásokhoz hasonló otthoni tevékenységek megvalósításához szükséges segédanyagok megosztásával.

Hétfőnként heti tervet töltünk fel a szülőknek és napi szinten segítjük annak megvalósítását a hozzá tartozó ajánlásokkal, versekkel, mesékkel, énekekkel, a kézműves tevékenységekhez való ötletekkel, sablonokkal, az ismeretanyag elsajátítását vagy a készségfejlesztést segítő feladatlapokkal. Továbbá gyermekeknek szóló napi igemagyarázatok, bibliai, keresztyén tartalmú

történetek és egyéb segédanyagok, hasznos linkek, videóok megosztásával. Sok esetben felvesszük a testnevelésfoglalkozást, bábművészetet vagy éppen a napi áhítatot és videó formájában juttatjuk el a gyerekekhez. Javasolunk a szülők számára olyan internetes információforrásokat, amelyeken elérhetik az otthoni hasznos tevékenységekhez, együttjátszáshoz szükséges támogató segédanyagokat. Figyelünk a családok megnyilvánulásaira is, hiszen időnként tapasztaljuk a bizonytalanságtól, a kilátástalan várakozástól megfáradt szülők motiválatlanságát. Ilyen esetben őket is mindig igyekszünk egy-egy biztató üzenettel, igével támogatni.

Az óvónők rendkívül kreatívan teljesítik az online munkavégzéssel járó feladatokat, és rugalmasan, bizakodva kerekednek felül a kialakult helyzet okozta nehézségeken. A nevelőközösségen belüli együttműködés is példaértékű: a kollégák a jó ötletek, szakmai anyagok kölcsönös megosztásával segítik egymás munkáját. Együtt adunk hálát munkánk eredményéért, a megnehezedett körülmények között is szépen fejlődő, ügyesedő óvodásainkért, gyermekeink mosolyáért, a velük megélt közös élményekért. Bízunk a mi Urunk hűségében és gondviselésében, és ezt igyekszünk közvetíteni a gyerekek és a családok felé is.

VAJER TÍMEA
óvodavezető

Óvodai beíratás

Az óvodánkban ismét lezárni készülünk egy korszakot, s megnyitni egy újat. Munkahelyünk, hivatásunk színtere minden esztendőben helyet ad új gyermekek örömteli köszöntésének, de ugyanakkor kedves, megszokott gyermekarcoktól való búcsúzásnak, útra engedésének is. Azt mondják, ha bezárul egy ajtó, kinyílik egy másik. Bízunk kell benne, hogy e folyamat alatt a jó Isten fogja kezünket, hogy az

ajtón kilépve (amit bezárni készülünk) méltón távozzunk, illetve jó ajtón lépünk be annak nyitására. „*Mindeddig megsejített bennünket az Úr!*” [1Sám 7,12b] – ez jelen nevelési évünk ígéje. Erre gondolva bizakodva tekintünk az újabb ajtókon való átkelésekre.

Intézményünk a város legnagyobb gyermeklétszámot befogadó óvodájaként ismét búcsúzásra készül nagycsoportos óvodásai-

tól, és ezzel egyidőben új kisgyermekek fogadására is. Egyik szemünk sír, a másik nevet. Ilyenkor az óvó nénik szíve tele van (az elengedés okán) első sorban büszkeséggel a ballagó gyermekek kapcsán, de szeretetteljes féltéssel is. Valamint kíváncsisággal is tekintve vagyunk, örömteli várakozással az új óvodások miatt. Nehéz, de örömteli időszak ez számunkra, hiszen ez a körforgás az élet rendjéhez tartozik. Bízunk benne,

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ hogy régi óvodásaink megtalálják helyüket a jövőben is, az új óvodások számára pedig igyekszünk minden feltételt biztosítani ahhoz, hogy hamar megszokják (sokuk számára) első közösségi élethelyzetüket.

Minden évben – az óvodai beíratást megelőzően –, a tavaszi időszakban nyitott kapus rendezvénnyel, délutáni játszóházzal várjuk az érdeklődő családokat. Ilyenkor a gyerekek számára bábjátékkal, énekes játékokkal, kézműves tevékenységekkel készülünk, a szülőknek pedig lehetőségük nyílik ismerkedni az óvodával, az óvó nénikkel. Sajnos idén a járványügyi helyzet miatt erre a rendezvényre sem kerülhet sor.

Óvodánkban a 2021/2022-es nevelési évben Süni csoportunk indul tiszta korcsoportú mini csoportként, újonnan alakuló kis közösségként. Továbbá a két vegyes korcsoportú csoportban (Halacska és Maci) is adott lesz néhány hely a jövőbeli óvodások számára.

Az első óvodai esztendő kiemelendő pedagógiai célkitűzése mindig a beilleszkedés elősegítése. Lelkileg kell a gyerekeket megerősíteni abban, hogy egy effajta közösséghez tartozni jó. Mi, felnőttek is jól érezzük magunkat annak tudatában, hogy tartozunk valahová (család, munkahely stb.), s ott mindennap számítanak ránk. Segítségünkre van ebben az egyházi nevelés, ahol mi magunk is a jó Istentől kapjuk a példát egymás elfogadására, megbecsülésére. A gyermekeknek sok mindent könnyebb megérteni, elfogadni, felfedezni általa. Fontosnak tartom, hogy érezzék: nélküle semmi sem működik, semmit sem lehet.

Intézményünkben egyaránt lehetőség van felzárkóztatásra és tehetséggondozásra. Ezekben a területeken saját szakemberekkel rendelkezünk. Megújult, megszépült udvarunk megannyi játékkalommal bír, korcsoportnak megfelelően. Minden lehetőség adott a gyermekek önmagukhoz mért legjobb fejlődéséhez, kibontakozásához.

Hivatásunkban elhivatottnak tartjuk magunkat, igyekszünk a játékoság határain belül a gyerekekből a legtöbbet egyénileg is kihozni. Hiszem, hogy ilyen csodára csak a jó Isten képes, hogy minden ember másnak teremtett, s a mi feladatunk felfedezni ezeket az egyéni sajátosságokat, ezáltal önbizalommal, tudásszomjjal, Istenbe vetett hittel teli gyerekeket nevelni, s majd né-

hány év múlva saját útjukra eresztetni, tudván azt, hogy amit intézményünkben, csoportjainkban kaptak, az segít nekik eligazodni a sikeres felnőtté válásban. „...szerecsük egymást; mert a szeretet Istentől van...” [1]n 4,7a

Szeretettel várnak minden érdeklődőt a leendő mini csoportos óvó nénik: Király Edina és Szegfűné Pusztai Ágnes (Süni – tiszta korosztályú csoport), Kishonti-Menyhárt Rita és Petovszky Brigitta (Halacska – vegyes korosztályú csoport), Gyúrósiné Tóth Gabriella és Trippe Krisztina (Maci – vegyes korosztályú csoport).

KIRÁLY EDINA
óvónő

A 2021/2022-es nevelési évre
történő

óvodai beíratás időpontja:
április 21–22.
(8–17 óra között).

Az óvodai beíratás a szülő személyes megjelenésével történik. A járványügyi helyzetre való tekintettel a beíratás elektronikus úton is kérelmezhető. Kérjük, hogy ebben az esetben április 20-án jelezzék szándékukat az óvoda felé a 68/512-590-es telefonszámon!

**A SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA,
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM**

HAJNAL ÓVODÁJA

szeretettel várja leendő óvodásait!

Városunk legnagyobb, 6 csoportos óvodájában, megújult épületben, esztétikusan kialakított, különleges térképzésű, galériás csoportszobák, igényes gyermekmosdók, szobába várják a gyermekeket.

Tágas, füves udvarunkon újjáépített, korszerű játszótérrel játszhatnak gyermekeink.

A keresztény pedagógia alapjaira épülő, tevékenységközpontú nevelőmunkánk során arra törekszünk, hogy sok színes esemény, változatos rendezvények, nyílt napok, ünnepek tartsák a nevelési évet, a mindennapokban pedig tartalmas nevelőmunka, építő jellegű benyomások, a tapasztalatokra épülő játékos tanulás segítsék a gyermekek fejlődését.

Az óvodai beíratással kapcsolatban érdeklődhetnek az óvoda vezetőjénél a 06-20-775-3903 telefonszámon vagy a hajnalov@lutheran.hu e-mail címen!

Óvodánkban szakmailag felkészült, korszerű pedagógiai eszközökkel rendelkező, kreatív óvodapedagógusok végzik munkájukat.

Körünkben gyógypedagógus, fejlesztőpedagógus, gyógytestnevelő, tehetséggondozó pedagógus, drámapedagógus, gyermektánc oktató, valamint logopédus és intézményünk pszichológusa segíti a gyermekek fejlődését.

Óvodánkban nagy hangsúlyt fektetünk az egyéni, a gyermekek önmagukhoz képest történő fejlesztésére.

Felzárkóztató és tehetséggondozó tevékenységünket egyaránt fontosnak tartjuk.

Akkreditált Kiváló Tehetséggondozóként működő óvodánkban tehetségműhelyeket vezetünk.

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Kiss Ágnes

TEMETÉS (2020. december 9. – 2021. március 25.)

Sánta Mihályné (Benkő Lenke Margit 92) · Trippe László (80) · Berta Sándor Mihály · Jakab Györgyné (Deák Margit 88) · Szekeresné dr. Ruzsnák Jolán (71) · Gulyás-Szabó Gergely (83) · Dajka Péter (68) · Pál Istvánné (Csizmadia Piroska 95) · Zsíros Sándor (75) · Szabó Antal Mihályné (Seller Eszter 97) · Rajki István Józsefné (Bánki-Horváth Julianna 91) · Csiki Sándor József (65) · Szekeresné Balsi Annamária (37) · Görbics Lajos (74) · Bába Béláné (Csizmadia Katalin 88) · Kiss Sándorné (Héjjas Margit 95) · Turú Gézáné (Benkő Irén 92) · Kaczkó András (78) · Dominkó Istvánné (Kiss Margit 86) · Ács Imre Ferenc (84) · Hosszú Zoltánné (Kakas Margit 93) · Harmati László (54) · Nemes Zoltán Gézáné (Ujj Mária Erzsébet 77) · Kátai-Pál Mihályné (Halupa Irén 91) · Rajki Béla József (89) · Tóth Sámuel (91) · Németh Ferencné (Verasztó Ibolya 86) · Csanda János (85) · Krausz József (75) · dr. Gulyás Mihályné (Szöllősi Olga Etelka 91) · Balogh Jánosné (Héjjas Magdolna 91)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

Vasárnapi istentiszteleteink ígéhirdetéseit meghallgathatók az interneten is, az oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol ígéje hangzik, mert hisszük a prófétai tanítást: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2020. november 30. – 2021. március 16.

Pásztorcsik Jánosné	2000 Ft
Kovács Ferenc	2000 Ft
Gombkötő Irén	2000 Ft
Celuskáné Csepregi Alícia	5000 Ft
Kiss Gyuláné	1000 Ft
Berta Tünde	1000 Ft
Zsíros Gyöngyi	10 000 Ft
Zsoldi Attila és felesége	1000 Ft
Lánczi Istvánné	1000 Ft
Dérené Csepregi Klára	2000 Ft
Csepregi Antalné	1000 Ft
Benkő József és felesége	2000 Ft
Benkő Lajos Attila	5000 Ft
Hajdú Géza	5000 Ft
Bencze Géza és felesége	20 000 Ft
Pál Tamásné	1000 Ft
Papp Vilmosné	2000 Ft
Győri-Dani József és felesége	3000 Ft
Balogh János és felesége	10 000 Ft
Oláh Imréné	1000 Ft
Király Béla és felesége	4000 Ft
dr. Horváthné Csepregi Terézia	1500 Ft
Juhász Nagy Mihály	2000 Ft
dr. Domonkosné Ujj Veronika	10 000 Ft
Nagy Dénesné	1000 Ft
Pásztorcsik Jánosné	2000 Ft
Török Sándorné	2000 Ft
Albert Péter	500 Ft
Tompa Pál	4000 Ft
Név nélkül, de Istennél tudva lévő 5 testvér	16 000 Ft

Beiskolázás 2021

Mindenki szeretné, ha gyermeke a színvonalas oktatás mellett lelki támogatással és erkölcsi értékekkel is gazdagodna az iskolapadban. Ha Ön is így gondolja, válassza a SZÉKÁCS EVANGÉLIKUS ISKOLÁT! Amit nyújtunk:

- stabil lelki támogatás, hiszen a tanító nének 4. osztály végéig a gyermekekkel maradnak;
- színes programok az iskola szervezésében;
- aerobic, asztalitenisz és vívás a mindennapos testnevelés keretén belül;
- színvonalas idegennyelv-oktatás;
- gyermekközpontú nevelés sok mókával és kacagással;
- kiváló tanítók, akiknek hitvallása, hogy tanítani szívből lehet igazán.

Tanítók: 1. a Szenczi Mariann és Nagypál Tünde · 1. b Orbánné Kovács Ilona és Csehiné Gyömrei Éva

Az általános iskolai beiratkozás időpontja: 2021. április 15–16.

A beiratkozás módjáról tájékozódjon honlapunkon: <https://szekacs.lutheran.hu/iskola/beiratkozás/>